

KYLVÄJÄN LÄHETYSTYÖ BANGLADESHISSA

Lähettiläiden kokemuksia kentältä

Lehtimäki, Heidi-Marju &
Pääkkönen Reeta
Opinnäytetyö, syksy 2013
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaali-alan koulutusohjelma
Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön
suuntautumisvaihtoehto
Sosionomi (AMK) + kirkon nuori-
sotyön ohjaajan virkakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Lehtimäki, Heidi-Marju & Pääkkönen, Reeta. Kylväjän lähetystyö Bangladeshissa. Lähettien kokemuksia kentältä. Kauniainen, syksy 2013, 66 s., 1 liite. Diakonia-ammattikorkeakoulu, Sosiaalialan koulutusohjelma, Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus.

Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia Evankelis-luterilaisen Lähetisyhdistys Kylväjän työtä Bangladeshissa viimeisten kymmenen vuoden aikana. Tutkimuksessa selvitettiin, mitkä asiat ovat olleet Bangladeshissa olleille läheteille merkittäviä ja mitä työssä pitäisi kehittää tulevaisuudessa lähettien kokemusten mukaan.

Opinnäytetyö toteutettiin kvalitatiivisena tutkimuksena. Aineisto kerättiin puoli-strukturoidulla teemahaastattelulla, joka toteutettiin tutkimukseen osallistuneiden kesken kesä-elokuun aikana 2013. Tutkimukseen osallistui kuusi Bangladeshissa ollutta lähettiä. Tutkimustulokset analysoitiin teemoittelun avulla.

Tutkimuksen mukaan Bangladeshissa olleet lähetit näkivät kentällä olemisen rikkaana kokemuksena. Kaikki haastateltavat olivat sitä mieltä, että Bangladeshissa tehtävä työ on tarpeellista ja sitä pitäisi tulevaisuudessa jatkaa. Tutkimuksen perusteella lähetit kokevat, että Bangladeshissa tehtävässä työssä on paljon hyviä puolia mutta myös paljon haasteita. Haastavaksi olemisen ja työn tekemisen tekivät olosuhteet sekä työntekijöiden väliset ristiriidat niin paikallisten kuin lähettien kesken. Merkittäviksi koettiin ne hetket, kun nähtiin konkreettisia työn tuloksia.

Tutkimustulokset osoittavat, että Bangladeshissa tehtävässä työssä on paljon kehitettävää tulevaisuudessa. Kaikki haastateltavat toivat esille monia kehittämisen kohtia, joista päällimmäisinä olivat kokonaisvaltaisen lasten ja nuorten parissa tehtävän työn kehittäminen sekä lähettien valinta ja koulutus. Kehittämisen kohtia nähdään myös terveysprojekteissa, kirkon työssä ja kouluprojekteissa.

Asiasanat: lähetystyö, kehitysyhteistyö, Lähetisyhdistys Kylväjä, Bangladesh, haastattelututkimus, kvalitatiivinen tutkimus

ABSTRACT

Lehtimäki Heidi-Marju and Pääkkönen Reeta. *Kylväjä's Missionary work in Bangladesh. Missionaries' experiences from the field.* 66 p., 1 appendice. Language: Finnish. Autumn 2013.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

The aim of this thesis was to study the work of Evangelical-Lutheran Missionary organization Kylväjä in Bangladesh. The purpose was to discover the missionaries' visions about their activities. The emphasis was on studying in which aspects have the missionaries succeeded and what needs to be developed in the future.

This thesis is a qualitative research. The material was gathered with half-structured theme interview. The interviews occurred between May and August 2013. We interviewed six missionary workers who have been in Bangladesh during the past ten years. The analyzing method was categorizing.

The results of this research indicate that the missionaries in Bangladesh see being there as an enriching experience. Every interview indicated that the work in Bangladesh is needed and it should proceed in the future. The missionaries experienced that there are many positive sides in the work but there also are several challenges. Challenges were the circumstances and the contradictions between the national employees and other missionaries. Seeing the results of the work were significant moments.

Furthermore this research concentrates on the fact that there are aspects to be developed in the work of Bangladesh. Pervasive work among the children and youth is a crucial developing target. Recruitment and training were also an important topic in developing the work. Similarly health projects, church's work and school projects need improvement.

Keywords: mission, development work, Missionary Organization Kylväjä, Bangladesh, theme interview, qualitative research

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
2 LÄHETYSTYÖN LÄHTÖKOHTIA JA HISTORIAA	7
2.1 Lähetystyön juuret	8
2.2 Suomalaisen lähetystyön historiaa	9
2.3 Sisälähetystä ja ulkolähetystä nykyajan Suomessa.....	10
3 EVANKELIS-LUTERILAINEN LÄHETYSYHDISTYS KYLVÄJÄ	12
3.1 Kylväjän työalueet ja työtehtävät	13
3.2 Kehitysyhteistyö ja kotimaantyö.....	14
3.3 Lähettien koulutusprosessi ja lähettikuraattorin tehtävät	15
3.4 Aikaisemmat opinnäytetyöt ja tutkimukset aiheesta	18
4 BANGLADESH	19
4.1 Väestö	19
4.2 Poliittinen ja yhteiskunnallinen tilanne	20
4.3 Talous ja elinkeinot.....	20
4.4 Koululaitoksesta	21
5 KYLVÄJÄN TYÖ BANGLADESHISSA.....	23
5.1 Evangelical Lutheran Church in Bangladesh, ELCB.....	23
5.2 Kyläyhteisöjen kehittämishankkeet ja terveystyöt	24
5.3 Koulutus ja peruselinkeinojen kehitys	25
6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	27
6.1 Tutkimuksen tavoitteet ja tutkimuskysymys	27
6.2 Aineistonkeruumenetelmänä teemahaastattelu	27
6.3 Aineiston hankinta ja tutkimukseen osallistujat.....	29
6.4 Sisällön analyysi	30
6.5 Aineiston käsittely, teemoittelu ja tutkimustulosten esittäminen.....	31
7 TUTKIMUSTULOKSET	33
7.1 Yleiset kokemukset Bangladeshista ja siellä tehtävästä työstä	33
7.1.1 Työtehtävät sekä lasten ja nuorten parissa tehtävä työ	34

7.1.2 Yleiset olosuhteet.....	36
7.1.3 Kylväjän osallisuus ja tuki	36
7.2 Onnistumisen kokemukset ja työn tuloksellisuus	37
7.2.1 Merkittävät hetket ja kutsumuksen toteutuminen työssä	38
7.2.2 Kehitysyhteistyöprojektit.....	40
7.2.3 Paikallisten asenteiden muuttuminen.....	42
7.3 Kentän haasteita.....	43
7.3.1 Henkilökohtaiset haasteet	43
7.3.2 Lähettien väliset näkemyserot.....	45
7.3.3 Haasteet bangladeshilaisten kanssa.....	47
7.3.4 Muualta tulevat haasteet	48
7.4 Kehittämistarpeet tulevaisuudessa	48
7.4.1 Lähettien valinta ja koulutus	49
7.4.2 Lähettien ja kansallisten väliset suhteet.....	50
7.4.3 Kehitysyhteistyön projektit.....	51
7.4.4 Kirkon työ	54
8 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA.....	56
8.1 Merkittävät asiat läheteille	56
8.2 Tulevaisuuden haasteet ja kehittämistarpeet.....	57
8.3 Tutkimuksen eettisyys	58
8.4 Ammatillinen kehittyminen opinnäytteen myötä	59
8.5 Jatkotutkimusta.....	61
8.6 Tutkimuksen onnistuminen	61
LÄHTEET	63
LIITTEET	66
Liite 1, Haastattelurunko	66

1 JOHDANTO

Lähetystyö ja kehitysyhteistyö ovat koko ajan yhä tärkeämpää maailmalla tehtävää työtä. Maailman nykytilanne vaatii sitä, että me kristittyinä lähdemme Jeesuksen lähetyskäsken kehottamina auttamaan niitä, jotka apua eniten tarvitsevat. Evankelis-luterilaisen lähetysyhdistys Kylväjän lähetystyö ja kehitysyhteistyö pohjautuu jo alkuseurakunnan tapaan julistaa evankeliumia ja auttaa lähimmäisiä. Lähetystyössä toteutuu kokonaisvaltaisen lähetystyön piirteet. Kylväjä painottaa kehitysyhteistyössään jatkuvaa oppimista, ja kehitysyhteistyön kautta välittyvä tuki on materiaalin lisäksi ennen kaikkea tietoa ja koulutusta. Kylväjän kehitysyhteistyössä on kolme painopistettä: sukupuolten välisen tasa-arvon parantaminen, ympäristö ja kestävä kehitys sekä vammaisten tukeminen ja integroiminen yhteiskuntaan. (Ikola & Maliniemi 2011, 5.)

Opinnäytetyömme aiheena on Kylväjän tekemä lähetystyö ja kehitysyhteistyö Bangladeshissa. Kylväjä ehdotti aihetta itse sen vuoksi, että Bangladesh on tällä hetkellä yksi sen haastavimmista lähetyskentistä. Aihe on hyvin ajankohdainen, ja pystymme tekemämme tutkimuksen avulla selvittämään yhdessä työelämätahon kanssa niitä Bangladeshissa tehtävän työn kohtia, jotka kaipaavat lisätukea tai kehittämistä. Samalla saamme selvyttä siitä, missä kohdissa työtä on onnistuttu ja mistä Kylväjä saa olla työssään ylpeä. Käytämme työssämme Evankelis-luterilaisesta lähetysyhdistys Kylväjästä nimitystä Kylväjä.

Valitsimme lähetystyön opinnäytteen aiheeksi, koska olemme valmistumassa kirkon alalle. Lähetystyö on tärkeä osa kirkon tekemää työtä ja lähtökohtana molemmilla oli halu oppia lisää lähetystyöstä, sen historiasta ja lähtökohdista sekä erityisesti käytännön työstä voidaksemme saada ammatillisemman otteen puhuessamme lähetystyöstä rippikoulussa tai muissa työtehtävissä.

2 LÄHETYSTYÖN LÄHTÖKOHTIA JA HISTORIAA

Lähetystyötä pohdittaessa on hyvä lähteä liikkeelle lähetystyön ja lähetystyöntekijän määrittelyistä. Perinteisesti lähetystyöllä on tarkoitettu kirkon julistavaa ja palvelevaa toimintaa, joka ylittää kaikki kieli-, kulttuuri-, ja uskontorajat. Lähetystyöntekijä taas toimii evankeliumin palvelijana ja eteenpäin viejänä erilaisen kulttuurin keskellä käyttäen vierasta kieltä joko välittömästi tai välillisesti sellaisten ihmisten parissa, jotka eivät vielä ole kristittyjä eivätkä ole kuulleet evankeliumin ilosanomaa. Lähetystyö on myös globaalisti ajateltuna epätasaisesti jakaantuneiden resurssien uudelleenjakamista, jolloin koko maailmanlaajuisen Kristuksen kirkon tulee antaa kirkon varoja, työntekijöitä ja tietotaitoa yhteiseen käyttöön. Lähetystyö ei ole enää vain länsimaisten ja Pohjoismaiden kirkkojen toimintaa, vaan nykyään lähetystä viedään kaikkialta kaikkialle. (Pinola 1999, 204–205.) Jumala kutsuu kansaansa osallistumaan omaan työhönsä yhä uudestaan ja viemään sanomaa ihmiseltä ihmiselle (Laine 2008, 9).

Stephen Spencer (2007, 3–7) kuvaa lähetystä kolmelle eri tasolle jakautuvaksi: lähetys on sosiaalista toimintaa, kirkon kasvua sekä julkista todistamista. Sosiaalisena toimintana lähetys on Jumalan valtakunnan viemistä maailman pimeimpiin paikkoihin. Kirkon kasvamisena lähetys on sitä, että seurakuntaan kehitetään paljon uusia toimintamuotoja, joilla tavoitetaan eri ihmisryhmiä. Julkisen todistamisen kautta evankeliumia viedään eteenpäin omalla todistuksella ja Kristuksen esimerkin noudattamisella.

Lähetys lähtee Spencerin mukaan suoraan Jumalasta ja kaiken pohjana on kolminaisuusoppi. Jumala lähetti ensin Jeesuksen maailmaan opettamaan ja kertomaan itsestään, jonka jälkeen Pyhä Henki on saanut olla vaikuttamassa uskovissa ja muissa ihmisissä Jumalan välikätenä. Lähetystyötä tehdään Jumalan esimerkin mukaisesti menemällä sinne, missä Jumalasta ei ole kuultu. Lähetystyö kumpuaa suoraan siitä, kuka Jumala on ja mikä Hänen luonteensa on. Lähetystyö ei ole ihmisestä lähtevää toimintaa, ei ihmisen ajatuksiin eikä haluihin pohjautuvaa. (Spencer 2007, 8–22.)

2.1 Lähetystyön juuret

Lähetystyön juuret johtavat apostoli Paavaliin saakka, jota on useasti kutsuttu ensimmäiseksi lähetystyöntekijäksi. Paavalista tuli aikansa lähetysaarnajille esikuva. Länsimaisen kristillisen lähetystyön aloitti kuitenkin roomalaiskatolinen kirkko. Uskonpuhdistuksen jälkeen 1500-luvulla vastauskonpuhdistuksen merkeissä syntyi eri lähetysveljeskuntia, jotka toimivat roomalaiskatolisen kirkon sanoman eteenpäin viejinä. Näitä veljeskuntia olivat muun muassa fransiskaanit, dominikaanit sekä tärkeimpänä jesuiitat. Roomalaiskatolinen lähetystyö ulottui muun muassa Pohjois- ja Etelä-Amerikkaan intiaanien keskuuteen sekä Intiaan, Kiinaan ja Japaniin. Myös ortodoksinen kirkko on tehnyt omaa lähetystyötään Siperiassa, Amerikassa ja Kiinassa 1500-luvulta alkaen. (Schlunk 1951, 97, 99, 100, 136–143.)

Roomalaiskatolinen kirkko hallitsi lähetyskenttiä aina 1600-luvun lopussa Saksassa syntyneen pietismin ajan alkuun saakka. Pietismi syntyi vastustamaan kangistuneen puhdasoppisuuden ajan tapakristillisyyttä ja keskittyi enemmän yksilöön ja pyrki uudistamaan protestanttista luterilaista kirkkoa sisältä päin. (Evangelis-luterilainen kirkko 2013; Schlunk 1951, 121). Pietismistä tuli hyvin muokattu maaperä uudelle protestanttiselle lähetystyölle ja se kukoisti 1700-luvulla. Järkeä korostavan valistuksen aikana niin protestanttinen kuin katolienkin lähetys oli vastatulessa, kun ajateltiin että sivistyksellisen kulttuurin vieminen on tärkeämpää kuin kristillisen opin opettaminen pakanakansoille. (Schlunk 1951, 122, 132.)

Protestanttisen lähetystyön uusi aikakausi alkoi Ranskan vallankumouksen jälkeen 1800-luvulla. Kaikissa protestanttisissa Euroopan maissa alettiin herätä siihen, miten tärkeää lähetys on. Ajatus lähti leviämään Englannista, kun baptisistaarnaaja James Cookin ymmärsi apostoleille annetun lähetyskäskyn koskevan ja velvoittavan myös heidän aikansa ihmisiä. Vuonna 1830 lähetystyö oli ulottunut jo Intiaan, Malaijien saaristoon, Etelä-Afrikkaan ja Länsi-Afrikkaan, Pohjois-Amerikkaan sekä Grönlannin ja Labradorin alueelle. Lähetystyön kasvun myötä syntyi uusia lähetysseuroja, kuten Englannin kirkkolähetysseura CMS, jotka ajautuivat yhteistyöhön kirkon kanssa. Ruotsiin perustettu Ruotsin

lähetysseura voimisti vahvasti myös Suomessa herännyttä lähetysharrastusta. (Schlunk 1951, 145–146, 155–156, 160–164.)

2.2 Suomalaisen lähetystyön historiaa

Suomalaisen järjestäytyneen lähetystyön juuret löytyvät noin 150 vuoden takaa, jolloin perustettiin Suomen Lähetysseura vuonna 1859. Erilaisia lähetyksen suuntauksia oli jo olemassa ennen Lähetysseuran syntymistä, ja useimmat niistä yhtyivät lopulta Lähetysseuraan. Lähetystyötä voi sanoa kansanliikkeeksi, joka heräsi jo herätysliikkeiden keskuudessa 1800-luvun ensimmäisellä puoliskolla. Lähetysseurasta tuli kirkollinen ja tunnustuksellinen lähetystyön toimija. Kirkossa löydettiin myös vuonna 1857 käyttötarkoitus lähetykskolehdille silloin syntyneen lähetyksen kautta. Kirkkoherrat ja papit olivat aktiivisia omassa työssään, jotta lähetystyö saattoi juurtua seurakuntiin. Ensimmäiset papit lähtivät lähetystyöhön 1920-luvulla. (Laine 2008, 9–10.) Suomalaisen lähetystyön varhaisiin toimijoihin kuuluvat Suomen Lähetysseura, Suomen Piipilaseura sekä Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys SLEY. Evankeliumiyhdistys aloitti toimintansa 1800-luvun loppupuolella, mutta siitä tuli kirkon virallinen lähetysjärjestö vasta vuonna 1954. Muut lähetysjärjestöt perustettiin Suomen sodan jälkeisinä vuosina, jolloin syntyivät Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys vuonna 1967 sekä Lähetysyhdistys Kylväjä ja Sanansaattajat vuonna 1974. (Leskinen 2008, 159.)

Lähetystyö on ollut Suomessa pääsääntöisesti lähetysjärjestöpainotteista, mutta seurakuntien lähetysvastuu on kuitenkin edistynyt kuluneiden vuosikymmenten aikana. Kirkkolaissa on säädetty lähetystyön kuulumisesta kirkkoherralle ja seurakuntaneuvostolle, ja itse seurakunnan vastuulla on kerätä varoja evankeliumin levittämiseksi. Hiippakunnille annettiin tehtäväksi perustaa lähetystoimikuntia, ja seurakuntiin asetettiin nimikkolähettejä. 1960-luvulla seurakuntiin perustettiin lähetyssihteerin virkoja, jotka alkoivat suunnitella ja organisoida lähetystyötä yhdessä lähetysteologiensa kanssa. Vuodesta 1977 vuoteen 1982 mennessä lähetystyön kannatus kasvoi 130 prosenttia, ja lähetystyöntekijöiden määrä kasvoi 90 prosenttia. Kirkon lähetystyö kasvoi aina 1990-luvun alkuun saakka ja

lähti uuteen nousuun vuosikymmenen lopulla. Lähetystyön näkökulmat ovat vakiintuneet myös lapsi-, varhaisnuoriso- ja nuorisotyöhön. Lähetystyön asema seurakunnissa on rakentanut yhteistyötä seurakunnan eri työalojen ja lähetysjärjestöjen välille. (Laine 2008, 13–14.)

2.3 Sisälähetystä ja ulkolähetystä nykyajan Suomessa

Vuoden 2012 lopussa eri puolilla maailmaa oli yhteensä 700 suomalaista lähetystyöntekijää. Eniten lähetystyöntekijöitä lähetettiin Aasiaan, jossa toimi 316 henkilöä. Toiseksi eniten lähetystyöntekijöitä oli Afrikassa, 172 henkilöä ja kolmanneksi eniten Euroopassa, 153 henkilöä. Latinalaisessa Amerikassa lähetystyössä oli 27 ihmistä, Oseaniassa 28 ja Pohjois-Amerikassa 14. (Suomen lähetysneuvosto, 2013.) Suomessa evankelis-luterilaisella kirkolla on seitsemän lähetysjärjestöä. Suomen Lähetysseura, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland, Suomen Pipiliaseura, Evankelis-luterilainen Lähetysyhdistys Kylväjä sekä Medialähetysjärjestö Sannansaattajat ovat niitä toimijoita, jotka tekevät lähetystyötä jokaisessa maanosassa. Näiden lähetysjärjestöjen yhteistyökumppaneita ovat pääsääntöisesti luterilaiset kirkot ympäri maailmaa. Myös Kirkon Ulkomaanapu toimii yhteistyössä lähetysjärjestöjen kanssa yhteistyöverkostossa, johon kuuluu myös kansainvälisiä ja paikallisia järjestöjä maailmalla. (Sakasti 2013.)

Suomessa seurakuntien tekemään lähetystyöhön kuuluu kaiken hengellisen työn lisäksi se, että puhutaan oikeudenmukaisuuden puolesta ja jaetaan resursseja toisten kristittyjen kanssa niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Suomen evankelis-luterilaiset kirkot toimivat yhteistyössä kirkon lähetysjärjestöjen kanssa ulkomailla tehtävässä lähetystyössä. Yleisin toimintamuoto on nimikkoyhteistyö, jolloin seurakunnan nimikkolähtettinä voi toimia pappien ja muiden kirkon alan työntekijöiden lisäksi muidenkin alojen ammattilaisia. Toimintaa koordinoimassa on Kirkon lähetystyön keskus. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2013.)

Suomessa seurakunnissa on lähetyssihteerit, jotka organisoivat lähetystoimintaa omassa seurakunnassaan. Lähetyssihteerin tehtäviin kuuluu seurakunnan lähetystyön suunnittelu ja kehittäminen yhdessä muiden työntekijöiden kanssa, osallistuminen seurakunnan kasvatus- ja opetustyöhön sekä seurakuntalaisten rohkaiseminen kansainväliseen vastuuseen ja vuorovaikutukseen esirukouksen, taloudellisen tuen ja yhteydenpidon kautta. Näiden lisäksi lähetyssihteeri osallistuu seurakunnan kansainvälisen vastuun toimintamuotojen koordinoimiseen ja toteutukseen, hän pitää yhteyttä seurakunnan nimikkokohteisiin ja tiedottaa asioista jotka koskevat seurakunnan lähetystyötä. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2013.)

3 EVANKELIS-LUTERILAINEN LÄHETYSYHDISTYS KYLVÄJÄ

Kylväjä on ottanut tehtäväkseen edistää Jumalan valtakunnan leviämistä lähetyksen avulla maailman eri kansojen keskuuteen. Kylväjä tekee tätä työtä, koska Jeesus on Raamatussa ilmoittanut lähetyksensä. (Kylväjä 2012.)

Jeesus tuli heidän luokseen ja puhui heille näin: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti." (Raamattu, 1992.)

Kylväjä on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ulkolähetysjärjestö. Lähetysjärjestönä Kylväjä on lähettämässä lähetettä sinne erityisesti missä on vähiten tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja. Kylväjän työssä lähetyksentällä tulevat esiin kokonaisvaltaisen lähetyksenäkömyksen piirteet joihin kuuluvat evankeliumin julistus, yhteisöjen elinolosuhteiden kohentaminen ja kestävään kehitykseen tähtäävä palvelu. (Kylväjä 2012.) Kylväjän meneillään olevan strategiakauden motto on Jeesus maailmalle. Fokuksena on siis tavoittamattomien tavoittaminen. Vuonna 2013 noin viisikymmentä lähetettä toimii noin kymmenessä maassa tämän tavoitteen toteutumiseksi. (Skyttä 2013).

Kylväjän arvoihin ja periaatteisiin kuuluu oleellisesti neljä asiaa. Ensimmäisenä Kylväjä tunnustaa Jeesuksen koko maailman ainoaksi pelastajaksi. Toisena Kylväjä pitää evankeliumia kaikkien ihmisten oikeutena ja he tekevät työtä sekä rakentavat seurakuntia erityisesti siellä missä kristittyjä ei ole. Kolmantena Kylväjän arvoihin kuuluu kaikkien ihmisten kunnioittaminen ja rakastaminen. Kaikkia ihmisiä tulee kohdella tasapuolisesti riippumatta iästä, sukupuolesta ja uskonnollisesta, yhteiskunnallisesta, kulttuurillisesta tai rodullisesta taustastaan, koska kaikki ovat Jumalan luomia persoonia. Neljäntenä periaatteena on se, että Kylväjä haluaa toimia yhteistyöhakuisesti. (Kylväjä, 2012.)

3.1 Kylväjän työalueet ja työtehtävät

Kylväjä tekee lähetystyötä Bangladeshissa, Japanissa ja Itä-Afrikassa. Mongolityö, muslimityö ja juutalaistyö erialueilla ovat myös suuri osa Kylväjän työtä. Keski- ja Etu-Aasia ovat haastavimmasta päästä olevia alueita, sillä näillä alueilla islamin vaikutus on suuri. Työalueiden haastavuudesta ja islamin vaikutuksesta johtuen Kylväjä ei voi julkisuudessa puhua varsinaisesti niistä maista, joissa työtä tehdään. Sen sijaan Kylväjässä käytetään termejä Keski- ja Etu-Aasia. (Kylväjä 2013.)

Bangladeshissa Kylväjä tukee sinne lähetystyön kautta syntynyttä luterilaista kirkkoa. Kehitysyhteistyön projektien kautta Kylväjä haluaa tukea bangladeshilaisia koulutuksessa, terveydenhuollossa sekä elinolojen parantamisen kanssa. Japanissa 99 % ihmisistä ei ole koskaan kuullut evankeliumia. Japanissa Kylväjä toimii lähettien kautta monissa eri tehtävissä pienten seurakuntien palveluksessa, kirkon työalojen kehittäjänä sekä raamattukoulun opetustehtävissä. Itä-Afrikan työhön kuuluu Etiopian alueella tehtävä työ. Kylväjä tekee siellä yhteistyötä muiden kansallisten toimijoiden kanssa tukemalla uusia seurakuntia sekä niiden vastuunkantajia raamattuopetuksen merkeissä. Mongoleiden parissa tehtävässä työssä julistustyötä tehdään yhteistyössä kehitysyhteistyön ja diakonia-työn kanssa, jotta paikalle syntyisi uusi seurakunta. Juutalaistyötä Kylväjä tekee Israelissa, Pietarissa ja Ukrainassa. Työn tavoitteena on viedä todistusta Kristuksesta juutalaisten keskuuteen ja tukea seurakuntien toimintaa. Työllä pyritään tukemaan messiaanisia juutalaisia. (Kylväjä 2013.)

Kylväjä lähettää myös teltantekijöitä ympäri maailmaa. Teltantekijätyöllä tarkoitetaan työmuotoa, jossa lähetystyöntekijä on lähetyskentällä jonkin toisen työnantajan palveluksessa omassa ammatissaan tai vaikka opiskelijana. Teltantekijä on työssään oman kulttuurinsa ulkopuolella, ja pyrkii tavoittamaan evankeliumilla vieraan asuinkulttuurinsa ihmisiä. Toimessaan hän ei varsinaisesti ole lähetystyöntekijä, mutta kutsumus, motivaatio ja koulutus tekevät hänestä kuitenkin lähetin. Monet maat ovat suljettuja lähetystyöltä, jolloin teltantekijätyön merkitys on todella tärkeää. (Kylväjä 2013.)

Vuoden 2013 aikana Kylväjällä on ollut noin 50 lähettä noin kymmenessä maassa tekemässä lähetystyötä ja kehitysyhteistyötä. Kylväjän lähetit tulevat eri taustoista, ja usein he toteuttavat kentällä sitä ammattia, johon ovat aikaisemmin kouluttautuneet. Esimerkiksi Bangladeshissa on kautta aikojen ollut apuhoitajia, diakonisoja, erikoislääkäreitä, erikoissairaanhoitajia ja sairaanhoitajia, erityisopettajia ja luokanopettajia, filosofian maistereita, fysioterapeutti, hammaslääkäri, insinöörejä, merkonomeja, kättilöitä, pastoreita ja uskonnonopettajia, sosionomeja sekä terveydenhoitajia. (Luhtala 2013.)

3.2 Kehitysyhteistyö ja kotimaantyö

Kehitysyhteistyö on toimintaa, jolla pyritään vähentämään köyhyyttä sekä poistamaan globaalia eriarvoisuutta. Merkittävintä on nimensäkin mukaisesti yhteistyö, jota tekevät niin valtiot kuin kansalaisjärjestö erilaisten kehityskysymysten parissa. Kehitysyhteistyön muotoja ovat esimerkiksi yksittäiset hankkeet, köyhien maiden valtionbudjetin rahoitus, tuki kehitysmaiden kansalaisjärjestöille, konfliktien ehkäisy sekä humanitäärinen apu eri katastrofialueille. Suomessa kehitysyhteistyötä ohjaa oma kehityspoliittinen ohjelma. Tällä hetkellä Suomen globaalit kehityshaasteet ovat ensisijaisesti ihmisoikeuskysymyksessä. Kaikessa työssä huomioitavia teemoja on kuitenkin kolme: sukupuolten tasa-arvon edistäminen, ilmastonkestävyyden edistäminen ja eriarvoisuuden vähentäminen. (Kepa 2013.)

Kylväjä on saanut Suomen valtion kehitysyhteistyövaroja vuodesta 1979 saakka lukuisille hankkeilleen. Hankkeet ovat oleellinen osa Kylväjän työtä, sillä niiden kautta ihmisten kohtaaminen tapahtuu kokonaisvaltaisesti palvelun kautta. Hankkeissa työskentelee Kylväjän lähettämiä suomalaisia asiantuntijoita, jotka tuntevat paikallista kieltä ja kulttuuria. (Kylväjä 2013.)

Kotimaassa Kylväjän kehitysyhteistyön osasto suunnittelee kehitysyhteistyöhankkeita yhdessä kumppanuusjärjestöjen kanssa jotka toimivat kohdemaassa. Kohdemaista osallistutaan hankkeiden suunnitteluun, kehittämisen tarpeita ja ideoita otetaan vastaan nimenomaan paikallisilta ihmisiltä. Kehitysyhteistyön

osasto viimeistelee hankesuunnitelmat ja toimittaa ne ulkoministeriölle hyväksyttäväksi. Ulkoministeriö on ollut rahoittamassa lähes kaikkia Kylväjän kehitysyhteistyöhankkeita. Kun ulkoministeriö hyväksyy hankkeen ja alkaa rahoittaa sitä, Suomesta käsin aletaan seurata hankkeen edistymistä. Kehitysyhteistyön osasto tarkastelee muun muassa kirjanpitoa, työntekijöitä ja pankkitilejä kohteissa. Suurimpia tarkkailun kohteita ovat erimielisyydet kumppanuusjärjestöjen kanssa, joita pyritään ratkaisemaan kompromisseilla. Kehitysyhteistyön hankkeiden tavoitteena on jatkuvuus: jos Kylväjä vetäytyy kohteesta, tarkoituksena on, että paikalliset kykenevät itse jatkamaan hanketta. (Ehselman 2013.)

Vaikka Kylväjä on ulkolähetysjärjestö, on sillä myös toimintaa kotimaassa. Kotimaantyö on Kylväjän varsinaisen työtehtävän tuki. Kotimaantyön tavoitteena on löytää uusia lähetystyöntekijöitä ja lähettejä, toimia lähetyskasvattajana ja tukea hengellisesti toiminnan piirissä mukana olevia. Kotimaantyön keskiössä on lähetysrengastoiminta sekä seurakuntien ja muiden yhteistyöjärjestöjen kanssa toteutettavat tapahtumat ja tilaisuudet. Keskeistä näissä toiminnoissa on raamattuopetus ja lähetysinformaatio. (Kylväjä 2013.)

Kotimaan julistustyössä on mukana muutamia henkilöitä, ja heidän lisäksi kotimaan jaksolla olevat lähetystyöntekijät. Lähetysrengastoiminnassa lähetin omaisilla ja ystävillä sekä lähetyn työstä kiinnostuneilla on mahdollisuus olla seuraamassa ja tukemassa lähetystyötä. Renkaan jäsenet voivat tukea lähettä hengellisesti, henkisesti ja taloudellisesti. Kasvatustyötä Kylväjä tekee yhteistyössä eri järjestöjen ja seurakuntien kanssa esimerkiksi rippikouluissa, leireillä ja tapahtumissa, joissa lähetystyötä voidaan pitää esillä. (Kylväjä 2013.)

3.3 Lähettien koulutusprosessi ja lähettikuraattorin tehtävät

Kylväjässä lähettien koulutusprosessi toteutuu lähetyskurssin muodossa. Lähetyskurssille hakevien sopivuutta lähetystehtävään vieraassa maassa arvioidaan valintaprosessin avulla. Valintaprosessin tavoitteena on antaa lähetyskurssille hakijalle realistinen kuva Kylväjästä, sen hengellisestä kulttuurista sekä työnä-

ystä. Lähetyskurssi ei tee kenestäkään suoraan lähetystyöntekijää, vaan se antaa valmiuksia toimia lähetystyöntekijänä vieraassa kulttuurissa. (Kylväjä 2013.)

Valinta- ja lähetysprosessi on kaksivaiheinen. Ensimmäinen on valinta lähetyskurssille. Valintavaiheessa lähetyskurssille hakeva henkilö kirjoittaa itsestään omaelämäkerran, jossa hän kuvaa omia taustojaan koskien perhettä, opiskelua, kristillistä vakaumusta, seurakuntayhteyttä ja lähetyskutsua. Tämän jälkeen hakija kutsutaan Kylväjään psykologisiin testeihin. Näiden jälkeen hakija saa hakemuspaperit lähetyskurssia varten. Kylväjän hallitus valitsee lopulta lähetyskurssille osallistujat. Hyväksytyt ovat valinnan jälkeen lähetyskandidaatteja, ja Kylväjä kustantaa heidän lähetyskurssinsa. Lähetyskurssille hakijalta edellytetään riittävää englanninkielen taitoa, henkilökohtaista hengellistä vakaumusta ja lähetysnäkyä, koulutusta ja vähintään kahden vuoden työkokemusta sekä hyvää psyykkistä ja fyysistä terveyttä. (Kylväjä 2013.)

Toinen vaihe on itse lähetyskurssi, jossa lähetyskandidaatti erikoistuu lähetystyöhön. Lähetyskurssi järjestetään Suomen Raamattuopistolla keväisin. Kurssilla noudatetaan kirkon ulkoasiainosaston hyväksymää opintosuunnitelmaa, jonka pohjalta on luotu ohjelma jokaiselle viikolle. Koulutuksen tavoitteena on mahdollistaa lähetyskandidaateille valmiuksia ja halukkuutta tuoda Raamatun sanomaa uuteen kontekstiin ja perustaa uusia seurakuntia sekä valmiuksia oman hengellisen elämän sekä fyysisen ja psyykkisen terveyden hoitamiseen vieraassa kulttuurissa. Tavoitteena on ymmärtää, sietää ja kohdata uskontojen ja kulttuurien erilaisuutta, vahvistaa luterilaisen kristityn identiteettiä ja lähetettynä olemiseen sekä opettaa tervettä suhtautumista työhön, lepoon ja yhteistyöhön muiden kanssa. Kurssi valmistaa lähetystyöhön lähtijää siihen, että hän voi palvella seurakuntaa omien armolahjojensa mukaan ja omassa ammatissa toimimiseen vieraassa kulttuurissa. Kurssilla koulutus on kokopäiväistä. Koulutuksen aikana opiskellaan Raamattua ja täydennetään englanninkielen taitoa tarvittaessa. Koulutuksen aikana järjestetään myös lähetysjärjestöjen yhteistä koulutusta Kirkon Lähetystyön Keskuksen johdolla noin kahdeksan päivän ajan. Kurssin aikana perehdytään myös Kylväjään työyhteisönä. (Kylväjä 2013.)

Kylväjä tekee kurssin aikana lopulliset päätökset työalueista ja lähettämisestä kentälle. Kylväjän kotimaantyon sihteeri ja muut kotimaantöntekijät auttavat lähettä löytämään lähettäviä seurakuntia ja yksittäisiä lähettäjiä. Lähetyskandidaatit siunataan läheteiksi joka vuosi järjestettävillä Lähetysten kesäpäivillä. Kevään ja kesän opiskelun jälkeen uusi lähetti lähetetään elokuussa kentälle perehdyttämiskoulutukseen, jonka tärkein tavoite on oppia uusi kieli. Koulutus jatkuu paikallisten työyhteisöjen järjestämänä perehdyttämiskoulutuksena. Tavallisesti yksi työkausi kestää neljä vuotta, ja Kylväjä maksaa kahden vuoden jälkeen käynnin kotimaahan. Kylväjä toivoo, että lähetti sitoutuu työhön useammaksi työkaudeksi työn jatkuvuuden ja lähetin itsensä kannalta. Työkauden jälkeen Suomeen palaamista varten järjestetään orientoitumispäivät sekä lähettien vertaistukiryhmiä. (Kylväjä 2013.) Ensimmäisen ja toisen työkauden välissä järjestetään Suomessa Lähetyskurssi II. Sen lisäksi järjestetään vapaaehtoisia lisäkoulutuksia lähetyskurssin aikana ja sen jälkeen. Vapaaehtoiset kurssit liittyvät omaan työhön ja tehtävään. (Marttila 2013.)

Henkisen hyvinvoinnin tukemiseksi Kylväjä tarjoaa läheteille lähetykuraattorin palveluita. Lähetikuraattorin toimi on osa-aikainen, noin 60–70 % työajasta. Lähetikuraattorin perustehtävä on huolehtia lähettien kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin liittyvistä asioista. Lähetikuraattori koordinoi, etsii ja auttaa lähettä ja koko hänen perhettänsä sekä lähetystyöhön koulutettavaa mahdollisen tuen saamisessa. Tällaista tukea ovat esimerkiksi työnohjaus, sielunhoito- ja terapia palvelut. Lähetikuraattorin työssä on joka vuosi omat painopistealueensa, jotka ovat linjauksessa Kylväjän omaan strategiaan. Viime vuosina lähetikuraattorin työ on painottunut rekrytointi- ja koulutusvaiheessa oleviin läheteihin ja aikuis-tuneisiin lähettitaustaisiin lapsiin. (Hämynen 2013.)

Lähetikuraattori on mukana kouluttamassa lähettejä lähetyskurssilla. Hän myös tiedottaa lähettejä mahdollisista koulutuksista ja kuntoutuksista. Käytännössä lähetikuraattori on yhteydessä kaikkiin Kylväjän työntekijöihin (myös kotimaahan palanneisiin ja eläkkeelle jääneisiin) kaksi kertaa vuodessa sähköpostitse tai tavallisen kirjeen välityksellä. Ulkomaantöissä olevien kanssa lähetikuraattori on kuulolla siitä, onko tarvittava tuki saatavilla ja ovatko esimerkiksi esimies-alaisuus suhteet kunnossa. Lähetikuraattori keskustelee kaikkien lähettien kanssa

työalueelle lähdetessä sekä sieltä palatessa. Lähettikuraattori huolehtii siitä, että kaikilla on joku jonka puoleen kääntyä. Hän on mukana kriisiytyneissä ja tulehtuneissa ihmissuhteissa tarvittaessa. Lähettikuraattori käy paljon sielunhoidollisia ja muita tarvittavia epävirallisia keskusteluja sekä sähköpostitse, kasvotusten että Skypen välityksellä. Lähettikuraattori osallistuu Kylväjän Lähetysosaston kokouksiin, joissa hän toimii lähettien korvina ja silminä huolehtien siitä, että lähettien ääni tulee kuulluksi. Lähettikuraattori vierailee kerran vuodessa yhdellä työalueella paikan päällä tapaamassa työntekijöitä ja keskustelemassa heidän kanssaan. (Hämynen 2013.)

3.4 Aikaisemmat opinnäytetyöt ja tutkimukset aiheesta

Anne Sihvosen (2010) opinnäytetyö on nimeltään Leikkien, liikkuen ja tutkien lähetystyöhön. Lähetyskasvatusmateriaalia varhaiskasvatukseen. Sihvosen työssä käsiteltiin toimintatuokioita, joiden myötä lapsi tutustuu kristinuskon ydinsanomaan, lähetystyön ideaan sekä Bangladeshiin, joka on kehitysmaa. Outi Paukkusen (2010) opinnäytetyön nimi on Valokeilassa Kylväjä: Lähetysyhdistys Kylväjän työtä esittelevän videon asiakäsikirjoituksen suunnitteluprosessi. Tässä Paukkunen käy läpi myös Kylväjän toiminta-ajatusta. Greta Jokelan ja Laura Villalban (2011) opinnäytetyön nimi on ”Maa sai ihmisen kasvot”: Kirkon Ulkomaanavun yhteyshenkilömatkojen vaikuttavuuden arviointia. Tässä opinnäytetyössä kerrottiin myös yhteyshenkilöiden matkoista Bangladeshiin.

Kaikissa näissä opinnäytteissä viitataan Bangladeshiin, mutta lähettien omia kokemuksia lähetystyön tekemisestä ei ole aikaisemmin tutkittu ammattikorkeakoulussa. Tämän vuoksi tekemämme opinnäytetyö on hyvin tärkeä ja ajankohtainen erityisesti Kylväjälle.

4 BANGLADESH

Bangladesh sijaitsee Etelä-Aasiassa, Intian kinalossa. Toinen rajanaapuri Intian lisäksi on Burma (entinen Myanmar). Bangladesh itsenäistyi vuonna 1971 ja sen pääkaupunki on Dhaka. Bangladeshin pinta-ala on 143 998 neliökilometriä, joka on alle puolet Suomen pinta-alasta. Pienestä pinta-alastaan huolimatta Bangladeshissa asuu noin 164 miljoonaa ihmistä, eli noin 1100 ihmistä neliökilometriä kohden. Se on väkiluvultaan maailman seitsemänneksi suurin valtio. Bangladeshin kansasta 31,51 % elää köyhyysrajan alapuolella. Bangladeshin virallinen kieli on bengali, mutta siellä puhutaan myös hindiä, urdua ja englantia. (Ulkoasiainministeriö, 2013.)

4.1 Väestö

Bangladeshin asukasluku on 164 miljoonaa, ja se kasvaa 1,5 % vuosivauhtia. Bangladeshin väestö on hyvin nuorta, sillä noin 61 % väestöstä on 15–64-vuotiaita ja 34 prosenttia alle 15-vuotiaita. Eliniän odote bangladeshilaisilla on 66 vuotta. Bangladeshin väestöstä 89,5 % on muslimeja, 9,6 % hinduja ja 0,9 % muihin uskontoihin kuuluvia (Ulkoasiainministeriö, 2013).

Väestöstä 98 % on etniseltä taustaltaan bengaleja. Kaksi prosenttia väestöstä kuuluu esimerkiksi erilaisiin heimoryhmiin. Yksi näistä heimoista on oraonheimo. Tämä heimo asuu maan luoteisosassa ja he ovat joko luonnonuskontoisia, hinduja tai kristittyjä. Pieni kristittyjen vähemmistö elää keskellä muslimienemmistöä ja suurin osa kristityistä on katolisia. Vaikka maassa on uskonnonvapaus, kääntymistä eri uskontoihin paheksutaan ja he joutuvat useimmiten vaikeuksiin. Kristittyihin perheisiin syntyvät lapset saavat kuitenkin olla kristittyjä. (Evankelis-luterilainen Lähetysyhdistys Kylväjä, 2009.)

4.2 Poliittinen ja yhteiskunnallinen tilanne

Maan hallitusmuoto on parlamentaarinen demokratia. Parlamentarisessa demokratiassa hallituksen jäsenten tulee nauttia parlamentin luottamusta. Presidentti valitaan viideksi vuodeksi kerrallaan, ja presidentin asema on lähinnä edustuksellinen. Presidentin tehtäviä on hallitusten ja oikeuslaitosten jäsenten nimeäminen ja oikeus parlamentin hajottamiseen. Todellinen valta on pääministerillä. Bangladeshissa parlamentti (nimeltään Jatiya Sangsad) on yksikamari-nen ja siinä on 300 paikkaa. Parlamentin jäsenet valitaan viisivuotiskaudeksi suoralla äänestyksellä. 45 paikkaa parlamentista on varattu naisille. (CIA 2013.)

Bangladeshin turvallisuustilanne ja poliittinen tilanne voi muuttua nopeasti, sillä valtion sisällä lain ja yleisen järjestyksen noudattaminen ovat heikentyneet. Talouslaman seurauksena monia ihmisiä on jäänyt työttömiksi ja myös tämä aiheuttaa sosiaalista levottomuutta ja mielenosoituksia Dhakassa ja Chittagongissa. Ääriuskonnollinen liikehdintä, mielenosoitukset, marssit ja yleislakot ovat hyvin yleisiä, ja ne heijastuvat monenlaiseen toimintaan, kuten laitoksiin, kauppoihin, toimistoihin ja liikenteeseen. Rikollisuus on suuri ongelma etenkin suurkaupun-geissa. Rikoksista voidaan langettaa vankeusrangaistuksia tai jopa kuoleman-tuomioita, mutta oikeuslaitos toimii hitaasti. Bangladesh on yksi maailman kor-ruptoituneimmista valtioista. Terveys- ja sairaanhoidossa Bangladesh on ke-hitysmää, eikä sairaaloiden taso ole sellainen mihin länsimaissa on totuttu. On-nettomuuksien sattuessa apua voi olla myös vaikea saada paikalle. (Ulkoasi-ainministeriö 2013.)

4.3 Talous ja elinkeinot

Bangladeshin pääelinkeino on maatalous. Valtio on vahvasti riippuvainen siitä, sillä maatalous työllistää noin puolet Bangladeshin työvoimasta. Muut elinkeinot taas ovat vahvan ostovoiman takia riippuvaisia maatalouden toimivuudesta. Monsuunikaudet takaavat maatalouden ja maanviljelyn onnistumista. Maatalous kasvaa Bangladeshissa noin 4 %:n vuosivauhtia, mutta teollisuuden kasvu on nopeampaa. (Ulkoasiainministeriö 2013.) Bangladeshissa viljellään todella pal-

jon riisiä, mikä on oikeastaan bangladeshilaisen ihmisen elinehto. Riisiä syödään kolme kertaa päivässä, jokaisella päivän aterialla. (Kylväjä 2013.)

Toinen tärkeä elinkeino on vaateteollisuus. Se kattaa tällä hetkellä noin 69 % kaikista Bangladeshin vientituloista ja on samalla myös merkittävä työllistäjä. Muita vientituotteita ovat pakasteet, joista kala, katkaravut ja juuttituotteet ovat tärkeimpiä. Juutti on erittäin vahvaa kasvikuitua, ja sitä käytetään mm. vihanneksena ja perinteisesti lääkekasvina. Juutista voidaan tehdä myös käyttötavaraa, kuten koreja. Bangladesh on kuitenkin koko ajan yhä riippuvaisempi maahan tuotavista tuotteista, sillä suurin osa teollisuuden tuotantopanoksista tulee ulkomailta. Tärkeimmät tuontituotteet ovat öljy- ja tekstiilituotteet sekä koneet ja laitteet. Bangladeshin tärkeimpiä kauppakumppaneita viennin puolella ovat EU-maat ja Yhdysvallat, tuonnin puolella Intia ja Kiina. (Ulkoasiainministeriö 2013.)

Vaikka Bangladeshin talouskasvu on ollut vakaata, se ei ole riittänyt nostamaan maata köyhyydestä. Bangladeshin luetaan kuuluvan yhä maailman köyhimpiin maihin. Vuonna 2011 maan bruttokansantuote oli vain noin 1595 dollaria asukasta kohden. 30 % bangladeshilaisista elää äärimmäisessä köyhyydessä, vaikka luku onkin viimeisten vuosien aikana vähentynyt kymmenisen prosenttia. Vielä 20 vuotta sitten äärimmäisessä köyhyydessä eli noin kaksi kolmasosaa bangladeshilaisista. (Ulkoasiainministeriö 2013.)

4.4 Koululaitoksesta

Bangladeshissa on voimassa oppivelvollisuus. Vuodesta 1993 saakka peruskoulutus on ollut pakollista ja maksutonta. Valtio on pääasiallinen peruskoulutuksen tarjoaja, mutta pääosa lukiotasoisesta koulutuksesta on yksityisellä sektorilla. Toisen asteen koulutuksesta vastaavat ammatilliset ja tekniset laitokset. Lukutaito on kehittynyt koulutuksen myötä siten, että yli 15-vuotiaiden lukutaito on 56 % ja 15–24-vuotiaiden lukutaito on 72 %:n luokkaa. Peruskoulutukseen panostamisen myötä Bangladeshin peruskouluun osallistumisen aste on noussut. Kuitenkin vain hieman yli puolet päättää peruskoulun. (Ulkoasiainministeriö 2013.) Monilla kouluun on niin pitkä matka, tai vaikka koulu olisikin

lähellä kotia, aina ei ole ruokaa syötäväksi eivätkä lapset jaksaa nälkäisinä käydä koulussa (Manninen 2004, 9).

Mahdollisuuksien puitteissa Bangladeshissa vanhemmat haluavat lähettävää lapsensa täysihoitola-asuntolakouluun. Vähän koulua käyneet tai lukutaidottomat vanhemmat eivät koe itseään riittäväksi kasvattajina ja kurinpitäjinä niissä tilanteissa, kun heidän tulisi valvoa lastensa koulunkäyntiä. Aikuisten lukutaidottomuus on hyvin yleistä Bangladeshissa. Asuntolassa koululaiset saavat ruoan edullisesti, ja heidän läksyjenlukua sekä elämäänsä valvotaan yleisesti. (Manninen 2004, 5.)

Bangladeshissa toimii yli 100 kansalaisjärjestöä, jotka pyrkivät tavoittamaan koulujärjestelmän ulkopuolelle jääneet tai sinne jättäytyneet lapset. Yksi suurin järjestö on maailman suurimmaksi kansalaisjärjestöksi mainittu BRAC, jolla on 17 000 peruskoulua ympäri maailmaa. Lisäksi muut ulkomaiset kansalaisjärjestöt, kansainväliset rahoituslaitokset ja YK:n projektit pyrkivät perustamaan peruskouluopetusta Bangladeshissa. Yksi hallituksen virallisista kouluja korvaavista laitoksista on koraanikoulu. Koraanikoulujen opetus on tehokkaampaa kuin yleisissä kouluissa, ja nimensä mukaan sen opetus perustuu islaminuskoon. Se antaa suunnan koko koulutukselle. (Parkkali 2002, 127.)

Bangladeshissa yliopistomaailma on hyvin pirstaleinen. Monissa kymmenissä yliopistoissa ja sadoissa eri laitoksissa tai opistoissa toteutetaan korkeakoulutusta. Vaikka koulutuksen monipuolisuus on äärimmäisen laaja, se ei riitä kattamaan koko Bangladeshia. Esimerkiksi Bangladeshin pääkaupungin Dhakan yliopistoon hakee vuosittain noin 60 000 hakijaa, mutta vain joka yhdeksästoista otetaan sisään. Koulutuksessa korostuvat myös yhteiskuntaerot: Bangladeshissa oli vuonna 2002 yli 22 000 lääkäriä, mutta sairaanhoitajia oli vain alle 10 000. Myös Bangladeshissa on monen kehitysmaan kohtaama ongelma, keskiluokka puuttuu väestöstä lähes kokonaan. (Parkkali 2002, 126–127.)

5 KYLVÄJÄN TYÖ BANGLADESHISSA

Kylväjän lähetystyö Bangladeshissa alkoi vuonna 1976. Lähetystyöntekijät ovat olleet suurimmalta osin Luoteis-Bangladeshissa oraon-heimon keskuudessa. Kylväjä tukee siellä myös muslimitaustaisia ihmisiä, jotka uskovat Jeesukseen. Toiminnan tuloksena Bangladeshiin on syntynyt itsenäinen evankelis-luterilainen kirkko, jossa on vuoden 2012 tietojen mukaan noin 1000 kastettua jäsentä. Kylväjä toteuttaa kehitysyhteistyöhankkeita Bangladeshissa kansallisten johtaman Bangladesh Lutheran Mission- Finnish – järjestön työssä. Tällä järjestöllä kansallisia työntekijöitä on yli sata, joiden avulla järjestö toteuttaa perusterveydenhuollon, koulutuksen ja kyläyhteisöjen kehityshankkeita. Suomen valtio tukee Bangladeshissa toteutettavia kehitysyhteistyöhankkeita (Kylväjä 2011.)

5.1 Evangelical Lutheran Church in Bangladesh, ELCB

Bangladeshin evankelis-luterilaiseen kirkon jäsenet kuuluvat etnisiin vähemmistöihin ja suurin osa kirkon jäsenistä kuuluu oraon-heimoon. Kirkkoon kuuluvat elävät muiden uskontojen keskuudessa, mutta kristityt joutuvat kokemaan syrjintää. Vuoden 2011 lopussa kirkossa oli 18 seurakuntaa ja 13 kappeliseurakuntaa. Kirkon työtä johdetaan yleiskokouksen avulla joka kokoontuu kaksi kertaa vuodessa. Paikallisseurakuntia hallinnoivat seurakuntakomiteat. Paikallisseurakuntien yhteydenpitoa hankaloittavat pitkät välimatkat ja näin ollen työntekijöitä pyritään sijoittamaan niin, että he ottavat vastuuta eri alueista. Seurakuntien toiminnoista monet ovat lukutaidottomien, ensimmäisen polven kristittyjen varassa. Jumalanpalveluksien pito on myös joissakin seurakunnissa kiinni siitä, milloin työntekijä on paikalla seurakunnassa. Kirkon puheenjohtajana toimii Lokhindor Dhanowar, taloudenhoitajana Motilal Khalko ja kirkon hengellisen työn johtajana toimii pastoriksi vihitty ainoa teologisen tutkinnon suorittanut Porimol Khalko. Lisäksi evankelistoja on neljä. (Manninen 2012, 1–4.)

Seurakuntien toimintaan kuuluu jumalanpalvelusten lisäksi pyhäkouluja, lastenleirejä, naistenpiirejä sekä naistenpäiviä. Kirkko ylläpitää suomalaisten kummien

tuella myös koululaisten asuntolatoimintaa. Asuntoloiden paikat annetaan oman kirkon jäsenille ja sen jälkeen myös muille kristityille. Köyhissä perheissä ajatellaan, että asuntola on parempi opiskeluympäristö kuin koti säännölliseen koulunkäyntiin. Asuntoloissa järjestetään myös säännöllisesti aamu- ja iltahartauksia sekä pyhäkouluja koululaisten hengellisen elämän tukemista varten. Kirkon talous varat koostuvat koulutuskeskuksen työntekijöiden maksamasta vuokrasta kirkolle sekä kirkkorakennusten, peltotilkkujen, hautausmaiden ja asuntoloiden yhteydessä olevien puutarhojen sadosta sekä polttopuiden myymisestä. Muut tulot on saatu yksityisiltä lahjoittajilta ja seurakunnilta Kylväjän kautta. (Manninen 2012, 1–4.)

5.2 Kyläyhteisöjen kehittämishankkeet ja terveystalvelut

Kehitysyhteistyö organisoii kyläyhteisössä osuustoimintaa, säästöryhmiä, tukee sanitaation parantamistoimia sekä toimeentulomahdollisuuksien kohentamista. Haasteena kuitenkin on löytää pätevää ja pysyvää henkilökuntaa ja yleisen asenneilmapiirin muuttaminen. Ympäriällä olevasta köyhyydestä johtuva asenneilmapiiri vaikuttaa myös siihen, että ihmiset ovat yhä aloitekyvyttömämpiä. Luonnonolot aiheuttavat myös haasteita kaikenlaiseen toimintaan ja toimintaan aktivoitumiseen. (Kylväjä 2012.)

Kyläyhteisöjen jäseniä pyritään ohjaamaan paikallisen kansallisyhteistyö BLM-F:n avulla siten, että he voisivat itse oppia auttamaan itseään heidän itsensä sekä yhteisönsä elämänlaadun parantamiseksi. Maaseudun maattoman väestön koulutuksen ja peruselinkeinojen kehittäminen sekä maaseudun terveystalojen kehittäminen ovat hankkeita, joita tuetaan Suomen Ulkoministeriön kehitystyövaroilla. Bangladeshin viranomaiset tukevat myös toimintaa monin tavoin. Elintason kehitys on kuitenkin hidasta hankkeiden hyödynsaajien keskuudessa, koska asennemuutokset vievät aikaa. Erityishuomiota hankkeissa kiinnitetään kuitenkin ihmisoikeusasioihin, naisten voimauttamiseen ja ympäristöasioihin. (Manninen, Nojonen & Isokoski 2012.)

Terveyspalveluhanke vie terveyspalveluja syrjäisimmillekin alueille, sekä yrittää motivoida kyläläisiä omatoimisuuteen terveydenhoidossa ja ennaltaehkäisemään sairauksia. Terveysklinikoilla annetaan perussairaanhoidoa, terveyskasvatusta, perhesuunnittelua ja ensiapua naisille, lapsille ja vanhuksille. (Kylväjä 2011.) Kaksi klinikkaa sekä seitsemän liikkuvaa klinikkaa vievät perusterveydenhuoltoa kyläläisten lähelle. Klinikkan henkilökunnan lisäksi vapaaehtoisia koulutetaan terveysneuvojiksi ja he voivat työskennellä klinikoiden henkilökunnan tuella, sekä opettaa näin ollen asioita esimerkiksi hygieniasta, ruokavaliosta ja perhesuunnittelusta. Suurin osa klinikalla asioivista on naisia ja lapsia, mutta myös miehiä ja vanhuksia hakeutuu hoitoon. Syrjäisten ja liikkuvien klinikoiden ongelmana on se, että koulutettua henkilökuntaa on vaikea saada asutuskeskusten ulkopuolelle. (Manninen ym. 2012.)

5.3 Koulutus ja peruselinkeinojen kehitys

Kyläkoulut ja asuntolat tarjoavat monille vähäosaisille nuorille mahdollisuuden koulunkäyntiin. Lapsia koulussa on vuosittain runsaat 1400. Kylväjä pitää Bangladeshissa kolmea oppilasasuntolaa, joiden toimintaa rahoitetaan kummilapsitoiminnalla. Tämä kummilapsitoiminta on ulotettu myös nuoriin jotka jo opiskelevat ammattia. (Kylväjä 2011.) Kotikylän kyläyhteisön kanssa toteutettu kyläkoulu antaa opetusta bengalin kielellä. Kyläkouluissa noudatetaan hallituksen antamaa opetussuunnitelmaa neljänteen luokkaan asti. Opettajat saavat pientä kuukausirahaa opetustyöstään, mutta ovat osittain myös vapaaehtoisina. Opettajat ovat motivoituneita ja sen mukaisesti myös on saavutettu hyviä oppimistuloksia oppilaiden keskuudessa. Tavoitteena on, että tulevaisuudessa kyläyhteisö vastaisi koulun toiminnasta ja varainhankintaa kehitettäisiin. (Manninen ym. 2012.)

Kyläyhteisöjen kehittämisohjelman ja kehitystyön perustana ovat säästöryhmät ja niiden toiminta. Yhdessä ryhmässä on noin 15–20 jäsentä, jotka kokoavat lainarahastoa pienillä säästöillä viikoittain ja ryhmiä on yhteensä noin sata. Ryhmätoiminnan alkaessa sen jäsenet opiskelevat 8 kuukauden ajan kirjoittamaan, lukemaan ja laskemaan. Ryhmät voivat lainarahastosta itse lainata rahaa

ilman pankkien suuria korkomaksuja ja voivat kuitenkin itse hyötyä pienistä korkotuloista. Annetuilla lainoilla joku voi hankkia esimerkiksi vuohen, vesipumpun, lehmän tai vaikka maksaa lapsen koulutusta. Ryhmäläiset osallistuvat myös lyhyille kursseille ja erilaisiin koulutuksiin, joissa he oppivat hyödyllisiä asioita esimerkiksi maataloudesta tai kädentaidoista. Nämä taidot taas auttavat saamaan lisätuloja ja ihmiset voivat saada jopa elinkeinon. (Manninen ym. 2012.)

6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

6.1 Tutkimuksen tavoitteet ja tutkimuskysymys

Tutkimuksen tarkoituksena on tutkia Lähetisyhdistys Kylväjän työtä Bangladeshissa viimeisen kymmenen vuoden aikana. Tutkimuskysymyksiksi nousivat 1) Missä asioissa lähetit olivat kokeneet, että Kylväjän työssä on onnistuttu ja 2) Mitä kehittämisen tarpeita työssä on tulevaisuudessa lähettien kokemusten mukaan. Kylväjä halusi tietää miten lähettejä voidaan tukea heidän työssään ja mihin osa-alueisiin Bangladeshissa kannattaisi panostaa ja keskittyä tulevaisuudessa.

Teemoiksi haastattelua varten nousivat:

- 1) Yleiset kokemukset Bangladeshista ja siellä tehtävästä työstä,
- 2) Mitkä asiat olivat haastateltaville merkittäviä,
- 3) Miten työn tulokset näkyivät,
- 4) Mitä työhön liittyviä ja henkilökohtaisia haasteita haastateltavilla oli omalla kaudellaan Bangladeshissa, sekä
- 5) Mitä kehittämistarpeita Bangladeshissa tehtävässä työssä on tulevaisuudessa.

6.2 Aineistonkeruumenetelmänä teemahaastattelu

Valitsimme tutkimusmenetelmäksi haastattelututkimuksen. Haastattelu on hyvin joustava menetelmä, ja siinä ollaan suorassa kielellisessä vuorovaikutuksessa haastateltavan kanssa. Haastattelu mahdollistaa sen, että ihminen nähdään tutkimustilanteessa subjektina, joka saa tuoda esille itseään koskevia asioita mahdollisimman vapaasti. Tutkittava saa itse olla merkityksiä luova ja aktiivinen osapuoli. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2007, 205.) Bangladeshissa tehtävää lähetystyötä ei ole tutkittu ennen, minkä vuoksi haastattelu oli hyvä valinta tutkimuksen tekemiselle.

Haastattelututkimuksen ote on laadullinen eli kvalitatiivinen, koska tutkimuksessa haluttiin kerätä kokonaisvaltaisesti tietoa. Teemahaastattelu eli puolistrukturoitu haastattelu eroaa muista haastattelumenetelmistä monella tavalla. Teemahaastattelu keskittyy ennalta päätettyihin teemoihin, mutta tarkkoja kysymyksiä tai järjestystä aiheiden käsittelyyn ei ole. Teemahaastattelussa tiedetään, että haastateltava on kokenut tilanteen josta häntä haastatellaan. Haastattelija on selvittänyt haastattelun teemaan liittyviä rakenteita, prosesseja ja kokonaisuuksia etukäteen. Pohjatietojen ja analysoinnin perusteella haastattelija tekee haastattelurungon. Tämän jälkeen haastattelija suuntaa haastattelunsa niihin kokemuksiin tilanteista, joita henkilöt ovat kokeneet ja joihin myös tutkija on ennalta perehtynyt. Teemahaastattelussa kaikkein olennaisinta on, että haastattelu etenee sille valittujen keskeisten teemojen varassa. Tässä haastattelutyylissä otetaan erityisesti huomioon se, että ihmisten tulkinnat asioista ja heidän antamansa merkitykset asioille sekä merkitysten synty vuorovaikutuksessa ovat keskeisiä. (Hirsjärvi & Hurme 2011, 34, 47–48.)

Teemahaastattelua suunniteltaessa tärkeää oli ottaa huomioon se, että haastattelun pohjalta pystytään keräämään sellainen aineisto, josta voidaan antaa luotettavaa tietoa sisältäviä päätelmiä (Hirsjärvi & Hurme 2011, 65–67). Haastattelun runkoa suunnitellessamme emme laatineet yksityiskohtaista kysymysluetteloa vaan teemoitellut kysymykset. Yritimme myös tehdä haastattelun teema-alueista niin väljiä, että kaikki se todellisuus jota tutkittavaan aiheeseemme liittyy, saisi arvoisensa osan tutkimuksessamme. Haastattelun rungoksi muodostui teemoittain asetellut kysymykset, jotka esitettiin siinä järjestyksessä mikä tuntui haastattelutilanteessa sopivimmalta. Haastattelun runko on liitteenä (Liite1). Tieto koottiin luonnollisissa, todellisissa tilanteissa. Haastattelemalla tutkimukseen osallistuvia lähettejä henkilökohtaisesti saadaan eniten tietoa ja tilanteessa pystyy esittämään tarkentavia lisäkysymyksiä. (Hirsjärvi ym. 2007, 164, 204–205, 208.) Haastateltavat saivat kertoa joustavasti ja vapaasti omista kokemuksistaan Bangladeshissa. Haastattelun hyvä puoli oli myös se, että haastattelussa nähtiin vastaajan ilmeet sekä eleet ja haastattelijasta itsestään sekä aiheesta voitiin saada laajempaa tietoa.

6.3 Aineiston hankinta ja tutkimukseen osallistujat

Haastattelimme kuutta Bangladeshissa Kylväjän kautta ollutta lähettiä, joista miehiä oli kaksi ja naisia neljä. Työelämätahon kanssa mietittiin yhdessä henkilöitä, joita pyydetään haastatteluun, jonka jälkeen otimme heihin itse yhteyttä sähköpostilla. Sovimme haastattelut sähköpostitse. Osa haastateltavista toimi kentällä ollessaan omassa ammatissaan, osa oli kotona hoitamassa perhettä. Neljä haastateltavista oli perheellisiä. Yksi haastateltavista toimi opettajana, kaksi toimi kehitysyhteistyöprojektien johtajana ja kaksi oli mukana näissä projekteissa omalla kaudellaan. Kaksi haastateltavista haastattelimme heidän kotonaan, kolme Suomen Raamattuopiston tiloissa sekä yhden Kylväjän toimistolla Tikkurilassa. Haastattelut toteutettiin kesä-elokuun aikana 2013. Nauhoitimme haastattelut haastateltavien suostumuksella. Kirjoitimme haastatteluiden aikana myös muistiinpanoja äänitteiden tueksi. Haastattelut kestivät puolesta tunnista puoleentoista tuntiin.

Haastattelutilanteissa kerroimme ensin haastateltaville mistä haastattelussa ja opinnäytetyössämme on kyse. Painotimme, että haastatteluilla ja sen tuloksilla on merkitystä Kylväjälle ja että heillä on mahdollisuus päästä vaikuttamaan tulevaisuuden työhön Bangladeshissa. Kerroimme haastateltaville pyrkivämme säilyttämään heidän anonymiteettinsä tutkimustuloksissamme, mutta Kylväjä voi heidät mahdollisesti tekstistä tunnistaa. Tämä tieto ei vaikuttanut haastattelujen sisältöön, sillä haastateltavien mukaan Kylväjä tietää lähes kaiken mitä he myös haastatteluissa kertoivat. Haastattelutilanteissa saimme luotua sellaisen ympäristön, jossa haastateltavien oli helppo kertoa omista kokemuksistaan ja ajatuksistaan. Saimme haastatteluiden äänityksistä luotettavaa aineistoa viiden haastattelun kohdalla. Kuuluvuus kahden eri nauhoitteen avulla saatiin niin hyväksi, ettei litterointivaiheessa tullut epäselvyyksiä. Yhden haastattelun äänitteen viimeiset 20 minuuttia oli äänenlaadultaan niin heikko, ettei sitä voitu täysin hyödyntää.

6.4 Sisällön analyysi

Kvalitatiivisen eli laadullisen aineiston analyysissä voidaan käyttää erilaisia tulkintamenetelmiä. Teemahaastattelun avulla kerätty aineisto on usein hyvin runsas, sillä mitä syvempää dialogi haastattelijan ja haastateltavan välillä on ollut, sitä enemmän on käytettävissä hyvää materiaalia. Kaikkea materiaalia ei yleensä ole tarpeellista analysoida, eikä kaikkea välttämättä pysty hyödyntämään. Laadullisen aineiston tulkinnassa aineisto säilyttää sanallisen muotonsa, joskus jopa täyden alkuperäisen sanamuotonsa. Haastattelututkimusta tehtäessä oikeaa analyysitapaa on hyvä miettiä jo haastatteluja tehtäessä. Analyysitekniikat ovat moninaisia, ja työskentelytapoja on olemassa paljon erilaisia, eikä yhtä ainoaa oikeaa ja muita parempaa analyysitapaa ole. (Hirsjärvi & Hurme 2011, 135–136, 153.)

Keskeisiltä osilta laadullisen aineiston käsittelyyn sisältyy analyysia ja synteisiä. Analyysiä tehtäessä aineistoa luokitellaan ja eritellään eikä sitä vielä tulkita. Synteesissä taas pyritään esittämään uudessa perspektiivissä tutkittavaa ilmiötä sekä luomaan siitä kokonaiskuvaa, eli tulkitsemaan ja käsittelemään aihetta syvällisemmin. Analyysin perustana on aineiston kuvailu, jossa pyritään kartoittamaan tutkittavien henkilöiden tapahtumien tai kohteiden ominaisuuksia tai piirteitä. Kuvauksessa tärkeää on ilmiön sijoittaminen aikaan, paikkaan ja siihen kulttuuriin jossa ilmiö esiintyy. Kuvailua seuraa aineiston luokittelu, joka on välttämätöntä aineiston eri osien vertailun ja tyyppittelyn vuoksi. Luokittelussa tutkittavaa ilmiötä vertaillaan aineiston eri osien välillä. Yhdistelyvaiheessa löydettyjen luokitteluiden välille etsitään säännönmukaisuuksia tai samankaltaisuuksia. Samalla löydetään säännönmukaisia vaihteluita ja poikkeuksia. Näiden vaiheiden jälkeen edetään aineiston tulkintaan. (Hirsjärvi & Hurme 2011, 143–147, 149, 151.)

Tutkimuksemme analyysimenetelmäksi valikoitui teemoittelu. Teemaa voidaan kuvata tietyksi toistuvaksi piirteeksi tietyn haastateltavan haastattelussa. Analyysivaiheessa teemoittelussa tarkastellaan aineistosta nousevia piirteitä, jotka ovat yhteisiä usealle haastateltavalle ja ne voivat pohjautua teemahaastattelun teemoihin. Analyysissä on odotettavaa, että lähtökohtateemat nousevat esiin.

Tavallisesti esiin nousee kuitenkin myös muita teemoja, jotka voivat olla lähtökohtana olleita teemoja mielenkiintoisempia. Analyysistä nostetut teemat pohjautuvat siihen, miten tutkija tulkitsee haastateltavien sanomat asiat. (Hirsjärvi & Hurme 2011, 173.)

6.5 Aineiston käsittely, teemoittelu ja tutkimustulosten esittäminen

Aloitimme aineiston käsittelyn litteroimalla tallennetun haastatteluaineiston, jonka jälkeen etenimme aineiston koodaamiseen ja siitä tulkintaan. Yhden haastattelun litterointiin kului aikaa 4-6 tuntia. Litteroitua tekstiä syntyi yhteensä 69 sivua Arial-fontilla koko 12 rivivälillä 1,15. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa aineiston analyysiä aletaan usein tehdä luonnollisesti yhtä aikaa litteroinnin kanssa, joten litterointia tehdessämme aloimme laatia pohjaa haastattelun analyysille. Kävimme litteroidut tekstit läpi useaan kertaan. Aloitimme teemoittelemalla haastattelut, jonka lähtökohtana käytimme haastattelurunkomme teema-alueita. Yhdistelimme samaan teemaan kuuluvat eri henkilöiden haastattelujen osat, sekä erottelimme eri haastateltavien tekstit koodaamalla tekstit värien ja numeroinnin avulla. Tarkastelimme aineistoista nousevia piirteitä, jotka olivat yhteisiä usealle eri haastateltavalle. Sen jälkeen lähdimme purkamaan aineistoa teema-alueittain. Säilytimme jokaisen haastattelun alkuperäisen litteroidun version ja lähdimme kokoamaan uutta tiedostoa koodattujen aineistojen avulla.

Yhdistelemällä teemahaastattelun runkoa ja lukemalla läpi litterointeja päädyimme käsittelemään tutkimustuloksissamme seuraavia teemoja:

- 1) Yleiset kokemukset Bangladeshista ja siellä tehtävästä työstä
- 2) Onnistumisen kokemukset ja työn tuloksellisuus
- 3) Kentän haasteita ja
- 4) Kehittämistarpeet tulevaisuudessa

Kun puhumme tutkimustulosten kohdalla kansallisista työntekijöistä, tarkoitamme kirkon työssä tai projektityössä työskenteleviä bangladeshilaisia. Kun puhumme paikallisista, tarkoitamme kaikkia bangladeshilaisia. Suorien lainausten

kohdalla olemme muuttaneet joitakin murremuotoisia ilmaisuja puhekielisiksi, jotta haastateltavat eivät tulisi niistä tunnistetuiksi. Suorissa lainauksissa käytetyt ... -ilmaukset tarkoittavat, että pisteiden välistä on jätetty joitakin sanoja pois, koska ne eivät olleet tulosten esittämisen kannalta oleellisia.

7 TUTKIMUSTULOKSET

7.1 Yleiset kokemukset Bangladeshista ja siellä tehtävästä työstä

Yleiset kokemukset Bangladeshista ja siellä tehtävästä työstä olivat melko samankaltaisia kaikkien haastateltavien kesken. Haastateltavat kertoivat siitä, miten päätyivät Bangladeshiin ja miten he sopeutuivat maahan sekä kulttuuriin. Näiden lisäksi he kertoivat omasta käytännön työstään kentällä. Kaikki haastateltavat kokivat, että he päätyivät Bangladeshiin Jumalan johduksesta. Neljälle haastateltavalle Bangladesh tuli yllättäen, kaksi koki jonkinlaista halua päästä juuri sinne tekemään lähetystyötä. Viisi haastateltavista koki itse työhön lähtemisen haastavaksi kolme kuukautta kestäneen kielikoulun jälkeen. Työlle asetetut raamit olivat jo niin valmiit, että he kokivat varsinaiseen työhön sisälle pääsemisen haasteelliseksi. Yksi haastateltavista kuvasi työhön sisälle pääsemisen prosessia näin:

...Ensin oppia näkemään, että mitä täällä on tehty ja mitä täällä tehdään ja mitkä on tosiaan nää puitteet ja mitä täällä voi tehdä ja mitä minulta odotetaan tässä työssä. Et se vie oman aikansa, että saa sen kuvan ja saa sijoitettua ittensä siihen ja se oli siinä alussa yks haaste... ...Aina kun uutena tulee, niin tietysti näkee asioita eri tavalla, näkee ehkä vähän tuoreemmastakin näkökulmasta, mutta voi myöskin nähdä väärinkin. Ja sitten tietysti vanhat ja kokeneet yrittää ohjata, että ei noin voi tehdä tai ei noin voi käyttäytyä eikä sitä voi aina ymmärtää... ...Että se on sellasta paikan hakemista ja löytymistä.

Haastateltavat kuvasivat työhön sisälle pääsemistä oppimisprosessina, jossa hypätään isoihin saappaisiin. Kaikki haastateltavat kokivat kolme kuukautta kestävästä kielikoulusta hyväksi pohjaksi työn tekemisen aloittamiselle, mutta yksi heistä koki sen pituuden aivan liian riittämättömäksi. Kaikki kuitenkin kokivat uuden kielen oppimisen ja sitä kautta paikallisten kohtaamisen erittäin tärkeäksi. Yhteisen kielen avulla kommunikointi helpottui, ja sitä kautta haastateltavat saivat luotua hyviä kontakteja ja ystävyys-suhteita kansallisten työntekijöiden kanssa.

...tuntu, että saadaan kulkea heidän vierellään ja saadaan olla rohkasemassa heitä ja tekemässä sillä tavalla sitä työtä. Ja myöskin niitten kirkon työntekijöiden rinnalla kulkemista, että monella tavalla saatiin olla kouluttamassa heitä niissä asioissa mihin meillä oli koulutus ja kokemus ja taustaa.

Yksi haastateltavista kertoi, että kielen oppiminen oli kohtalaisen helppoa, mutta vaikeampaa oli sopeutuminen kulttuurisiin asioihin ja ihmisten ajatuksen juoksuun, joka on hyvin erilainen kuin suomalaisilla. Hän kertoi kokemuksiaan siitä, että ymmärtää hyvin paikallisten sanat, mutta ei sitä, mitä he itse asiassa yrittävät sanoa. Samalla hän kuvasi kolmen uskonnon (islam, hindulaisuus ja kristinusko) välissä pelaamista haastavaksi, kun uskonnot vaikuttavat niin paljon sanastoon.

...muslimeilla on ihan omat sanat, ei pelkästään niille hengellisille sanoille, mutta myöskin vaikka perhesuhteille on omat sanansa ja se pitää niinku tietää siitä keskustelukumppanista, että mitkä sanat nyt ois sopivia käyttää.

7.1.1 Työtehtävät sekä lasten ja nuorten parissa tehtävä työ

Kaikki haastateltavat kertoivat varsinaisista työtehtävistään Bangladeshissa. Jokainen haastateltava oli toiminut Bangladeshissa eri tehtävässä, vaikka tehtävänimike saattoi olla sama kuin jollain muulla haastateltavalla. Yksi haastateltavista kertoi olleensa mukana kouluprojektissa konsulttina sekä kirkkotyössä vastuunkantajana. Myöhemmin hän toimi Dhakassa lähetystyöntekijöiden lapsille suunnatun Grace Schoolin opettajana, jossa oli myös ei-kristittyjä ulkomalaisia lapsia. Projektien johdossa olleet henkilöt kertoivat työtehtävikseen taloudelliset ja hallinnolliset tehtävät, joissa rakenneltiin budjetin seurantajärjestelmiä tai käytiin läpi kansallisten työntekijöiden henkilöstöhallintoa. Projektien johtotehtävissä oli paljon kokouksiin ja palavereihin osallistumista, jotka haastateltavat kokivat hyödyllisiksi. Silti yksi haastateltavista kertoi kuitenkin yllättyneensä, että työ on paljon kokouksissa istumista. Hän kuvasi sen tuntuneen hassulta, kun ei etukäteen tullut ajatelleeksi, että lähetystyö voi olla myös viranomaispereiden pyörittämistä.

Kaksi haastateltavista kertoi terveysprojekteista, joissa ovat olleet mukana. He kuvasivat työtä siten, että olivat itse olleet ennemminkin koordinoimassa, neuvomassa ja opettamassa kansallisia työntekijöitä työntekoon suoran potilastyön tekemisen sijasta. Tavoitteena oli saada kansalliset itse ajattelemaan ja oppimaan. Työhön kuului myös terveysvapaaehtoisten kouluttamista, paikallisten terveystieteiden perustamista sekä terveyskasvatusmateriaalin tekemistä. Yksi haastateltavista kertoi halunneensa korostaa terveydestä puhuessaan sitä, että terveys kattaa myös hengellisen terveyden. Haastavaksi hän koki sen, miten terveydestä puhuessa voi luontevasti tuoda myös hengellistä puolta esiin.

Kysyimme haastatteluissamme myös lähettien kokemuksia lasten ja nuorten parissa tehtävästä työstä Bangladeshissa. Kaikki haastateltavista kokivat, että lasten ja nuorten parissa tehtävä työ on ollut hyvää, mutta liian vähäistä. Jokainen oli ollut jotenkin mukana kirkon tekemässä työssä, mutta enemmän tukijan roolissa. Kirkon piirissä on ollut pyhäkoulutoimintaa ja raamattupiiritoimintaa. Pyhäkoulun opettajille on järjestetty koulutusta ja lapsille leiripäiviä. Leiripäiviin saattaa osallistua noin 100 lasta. Leiripäivänä pastori tai evankelista pitää puheen, jonka jälkeen on jotain toiminnallista ohjelmaa tai esimerkiksi askartelua. Näiden lisäksi päiviin kuuluu Open Stage, johon lapset ovat voineet etukäteen valmistella jonkin esityksen tai hetkessä voi käydä esittämässä. Päivän loppuksi lapsille jaetaan palkinnot (kyniä, saippuaa, hammasharjoja) sekä syödään yhteinen lounas.

Kehitysyhteistyön puolella lasten hyväksi on yritetty tehdä paljon enemmän terveyskasvatuksessa. Kouluprojektien tarkoituksena taas on ollut perustaa kouluja lasten lähelle, jotta heidän koulumatkansa lyhenisivät merkittävästi. Kouluprojekteissa on jaettu myös stipendejä 10-luokkaa päättävälle, jotta he voivat osallistua maksullisiin päättökokeisiin. Bangladeshissa on järjestetty myös ammattikursseja sellaisille nuorille, jotka eivät ole halunneet tai pystyneet jatkamaan opiskelua varsinaisessa koulujärjestelmässä. Ammattikursseja on järjestetty pojille esimerkiksi pyörän tai vesipumpun korjauksesta, tytöille on järjestetty ompelukursseja.

7.1.2 Yleiset olosuhteet

Perheelliset kokivat, että lasten kanssa lähetystyössä oleminen on raskasta ja hankalaa. Huoli lasten terveydestä ja hyvinvoinnista on suuri, varsinkin kun terveydenhuoltopalveluita ei ole välttämättä kovin lähellä saatavilla. Kaikki haastateltavat kokivat ilmaston ja ympäristön haastavaksi, mutta ei mahdottomaksi asua. Kuumuus ja kosteus hankaloittivat elämää, mutta viisi haastateltavista koki sopeutuneensa siihen hyvin. Yksi haastateltavista kertoi kokeneensa, että Bangladeshin kulttuuri on erittäin rikas ja julkinen verrattuna Suomeen. Suurin osa elämästä tapahtuu kadulla, kodin seinien ulkopuolella, mikä tekee siitä hyvin julkista.

Yksi haastateltavista kiinnitti huomiota siihen, että Bangladesh on yksi maailman korruptoituneimmista maista. Hän haastoi kuitenkin pohtimaan asennekysymystä siitä, mikä on korruptiota ja mikä ei. Hän kuvasi sitä, että Suomessa lähes kaikki nähdään korruptiona, kun taas Bangladeshissa on vieraanvaraisuutta antaa kori hedelmiä mukaan jollekin virkamiehelle, tai on vieraanvaraisuutta kun annetaan teeraha. Poliittinen tilanne voi myös vaikuttaa työntekoon, esimerkiksi lakkopäivinä ei pääse kulkemaan paikasta toiseen.

7.1.3 Kylväjän osallisuus ja tuki

Haastateltavat kokivat Kylväjän olleen hyvin mukana työssä. Yksi heistä kuvasi sitä niin, että Kylväjä on ollut luonnollisesti mukana työnantajana, ja asettamassa työn raamit. Haastateltavat kokivat myös, että Kylväjältä saatu tuki työssä on ollut hyvää, vaikka välillä sitä sai enemmän ja välillä vähemmän. Kaksi haastateltavista kertoi kokeneensa, että Kylväjä on niin pieni järjestö, että siellä kaikki ovat kuin yhtä suurta perhettä. Haastateltavat kokivat saaneensa tukea Kylväjältä niin onnistumisissa kuin vaikeuksissakin.

...kaikissa vaiheessa niin kyllä kotimaaki on ollu mukana tai esimies ja esimiehet on ollu tukemassa myöskin niissä ja erityisesti niissä vaikeissa asioissa.. Et tää on sellanen kokonaisuus, että Kylväjä ei oo ollu mukava vain näissä onnistumiskokemuksissa, vaan

on ollu mukana näissä vaikeissa vaiheissa jossa on tietysti vielä enemmän tarvittu sitä tukee.

...kokemus mikä mulla on Kylväjästä suhteessa muhun on todella positiivinen ja todella olen kiitollinen siitä, että on saanu olla osa tätä yhtä suurta perhettä ja että oon kokenu, että meistä välitetään myös muutenkin kuin työntekijöinä.

Kaksi haastateltavaa mainitsi myös lähettikuraattorin puhuessaan Kylväjän tarjoamasta tuesta. Haastateltavat kertoivat lähettikuraattorin käyneen kentällä heidän omilla kausillaan Bangladeshissa, ja he kokivat saaneensa tukea Kylväjältä tätäkin kautta.

7.2 Onnistumisen kokemukset ja työn tuloksellisuus

Halusimme kartoittaa haastattelujen kautta sitä, mitkä asiat olivat haastateltaville merkittäviä Bangladeshissa niin työn kannalta kuin heidän henkilökohtaisen elämänsä kannalta. Merkittävät hetket ja onnistumisen kokemukset liittyivät vahvasti työn tuloksellisuuteen. Jokaisella haastateltavalla oli oma kokemuksensa siitä, millaisia työn tuloksia he näkevät ja mitkä niistä olivat heille merkittäviä. Työn tulokset olivat konkreettisia esimerkkejä siitä, mitä Bangladeshissa tehdyllä työllä on saatu aikaan. Työn tulosten näkyvyys keskittyi vastauksissa paljo siihen, miten kehitysyhteistyöprojektit ovat edistyneet, miten lähetyksen perustehtävä on päässyt toteutumaan ja kuinka paikalliset ovat olleet itse kehittämässä toimintaa ja kehittymässä itse.

Yksi haastateltavista kertoi merkittävien asioiden liittyvän nimenomaan ihmisiin, koska bangladeshilaiset ovat hänelle hyvin rakkaita ihmisiä, toinen kertoi perheen hyvinvoinnin säilymisen olleen merkittävää. Kaikki mainitsivat kielitaidon kehittymisen ja työn tulosten näkemisen merkittäviksi asioiksi. Kaikkien haastateltavien kokemukset siitä, mikä lopulta on merkittävää, olivat kuitenkin erilaisia.

Kielitaito oli keskeisessä asemassa merkittävistä asioista keskustellessa. Kaikki haastateltavat kertoivat, että on erittäin tärkeää päästä kommunikoimaan paikallisten kanssa heidän omalla kielellään. Tavallisten asioiden lisäksi pystyi jaka-

maan iloja ja suruja sekä olemaan mukana paikallisten arjessa. Kielitaidon on koettu rikastuttavan ja helpottavan elämää, ja sen avulla on päässyt lähemmäs paikallisia ja he uskaltavat luottaa suomalaiseen lähettiin. Yksi haastateltavista nosti merkittäväksi kokemukseksi myös sen, että kansalliset saivat käännettyä Uuden testamentin yhdelle heimokielistä ja hän sai olla siinä taustatukena.

Kun se käännöstyö valmistu niin... ..vaikka minä en ollu siinä ite muuta ku taustatukijana niin se oli tosi ilonen asia ja sitä juhlittiin. Ja se oli merkittävää, siellä vierähti ilon kyyneliä niin näiltä läheteiltä ku kansallisilta. Oli se Uusi Testamentti siinä painettuna ja sitä oli saatavilla.

7.2.1 Merkittävät hetket ja kutsumuksen toteutuminen työssä

Kolme haastateltavista koki merkittävänä ne hetket, kun pitkään jatkuneet prosessit ja viranomaisten tai byrokratian kanssa käydyt taistelut saatiin viimein päätökseen ja kun sai olla auttamassa kirkon puolella olevassa kriisissä. Kolme haastateltavaa koki tärkeäksi sen, että he ovat saaneet olla kehittämässä projekteja ja työn raameja niin kirkon kuin kehitysyhteistyöprojektien puolella. Yksi haastateltavista kertoi esimerkkinä sen, että on hienoa nähdä paikallisten alkan van ajatella omia olojaan ja miettivän työn jatkuvuutta ilman ulkomaalaisia lähetejä:

...eniten ilahduttaa ne jutut missä ei itse varsinaisesti tehnyt, vaan ne paikalliset on tehny jotakin.

Kaikki haastateltavat kokivat merkittävinä ne hetket, kun pääsivät toteuttamaan lähetystyön perustehtävää. Yksi haastateltavista mainitsi tällaiseksi hetkeksi sen, kun pääsi keskustelemaan kielikoulussa hinduopettajan kanssa kristinuskosta. Yksi kuvasi merkittäväksi niitä hetkiä, kun sai kohdata muslimin tai hindun joka sanoo, että hän on ensimmäinen kristitty jonka kanssa hän keskustelee. Merkittävänä tästä hetkestä tekee tieto siitä, että toisen uskonnon edustaja on saanut kohdata elämässään kristityn. Yksi haastateltavista kertoi merkittäväksi sen, kun sai olla rohkaisemassa paikallisia nuoria kristittyjä todistamaan omasta uskostaan tai on saanut rukoilla Jeesuksen nimessä Jumalaa jonkun ihmisen puolesta. Hänelle on ollut tärkeää saada olla opettamassa ja palautte-

lemassa seurakuntalaisia armon lähtökohtaan ja siihen, ettei tarvitse suorittaa mitään kelvataksaan Jumalalle. Yhdelle haastateltavista merkittävä hetki oli, kun 5-vuotias hindupoika halusi itselleen oman Raamatun. Päivittäiset Raamatutuhetket koulussa olivat innostaneet poikaa kertomaan Raamatun kertomuksia myös omalle äidilleen. Tämä äiti tuli itse puhumaan asiasta lähetin kanssa ja kertoi olevansa lähetille äärimmäisen kiitollinen poikansa innostuksesta Raamattua kohtaan. Haastateltava koki, että Pyhä Henki sai olla käyttämässä häntä välineenä.

Neljä haastateltavista koki merkittävänä sen, että sai tehdä mieleistä työtä ja kokea olevansa omalla paikallaan vaikeuksienkin keskellä. Kolme haastateltavista kertoi, että Jumalan kutsu työhön on auttanut jaksamaan vaikeuksien yli. Jaksamisessa on auttanut myös se, että on saanut olla toteuttamassa omaa kutsumustaan ja työnäkyään. Yksi näistä neljästä haastateltavasta mainitsi myös Jumalan avun ja tuen merkityksen omassa jaksamisessaan. Yksi haastateltavista korosti erityisesti sitä, miten Jumalan johdatuksen ja Jumalan rakkauksen tunteminen omassa elämässä Bangladeshissa oli erittäin tärkeää. Hän koki, että on saanut viettää erittäin rikasta elämää perheenä ja ihmisenä ja hän on saanut kasvaa uskossa, koska Bangladeshissa jos missä uskoa tarvitaan.

...minun mielestä niinku se että on saanu olla Jumalan tahdon keskipisteessä, vaikka siihen on kuulunu myöskin hirveen vaikeita asioita, niin se on parasta mitä voi olla.

Neljä haastateltavista mainitsi merkittäväksi haasteiden edessä koetun yhteyden suomalaisten lähettien, muun maalaisten lähettien ja paikallisten kanssa. Kaksi läheteistä koki, että paikallisten tuki on äärimmäisen tärkeää ja merkittävää, sekä tieto siitä, että paikalliset rukoilevat suomalaisten lähettien puolesta. Yhteys paikallisten kristittyjen kanssa seurakunnassa koettiin myös tärkeänä:

...sitte ku meni muualle seurakuntiin tapaamaan ihmisiä niin se yhteys et ku mieltii... ..että tullaan niin erilaisesta maailmasta, niin erilaisesta taustasta ja siitä huolimatta koetaan sitä Jeesuksen antamaa rakkautta ja yhteyttä niin se on kyllä aika huikeeta.

Yksi haastateltavista korosti sitä, miten tärkeää on kotimaassa olevien lähettäjien taloudellinen ja rukouksessa tuotu tuki.

Mut Suomessa lähettäjät, rukoilijat... on monia ihmisiä jotka sanoo, että he joka päivä rukoilee niiden ja niiden ihmisten puolesta ja saattaa olla että niiden tuntemattomien paikallisienkin. No sit mä aina kysyn että mikä teitä sitoo? Saatteko te siitä kunniaa ja mainetta niin kuin me vielä saadaan lähetteinä? Et paljon enemmänhän siinä tarvitaan uskollisuutta kun se että on lähettinä.

Kirkon piirissä tehtävän työn tulokset olivat kaikille haastateltaville merkittäviä. Esimerkiksi heimokielelle käännetyn Uuden Testamentin käänösprosessissa tukena oleminen ja lopullisen tuloksen näkeminen oli yhdelle haastateltavista tärkeää. Yksi haastateltavista näki työn tuloksia siinä, kun pyhäkouluopettajien koulutus oli alkanut pyöriä ilman lähettien apua. Yksi haastateltavista kertoi nähneensä koulussa opettaessaan Jumalan tekevän työtä lapsissa. Kun yli 50 % lapsista on muslimeja ja hinduja, on tärkeää olla viemässä Jumalan sanaa eteenpäin. Päivittäisten hartaushetkien kautta haastateltava oli saanut nähdä, miten Jumala tekee heissä työtä ja sanan eteenpäin vieminen kantaa hedelmää.

Joo ja sitte ihan sellasia yksittäisiä asioita ku huomas siellä Raamattuhetkessä, että joku on jotakin oivaltanu. Että jostaki pienestä sanasta tai jostaki ymmärsi sen, että nyt toi asia meni sen lapsen ajatuksiin ja sen sydämeen nii ei voinu olla muuta ku onnellinen. Ja sit tavallaan se että minä koin hirveen vahvasti, että Pyhä Henki joskus johdatti puhumaan asioista joita minä en itte ollu suunnitellu.

7.2.2 Kehitysyhteistyöprojektit

Kaikki haastateltavat kertoivat nähneensä työn tuloksia kehitysyhteistyöprojekteissa. Yksi haastateltavista koki merkittävänä sen työn tuloksen näkemisen, että on saanut olla kehittämässä projektityössä työntekijäsäännöstöä, toimenkuvia, erilaisten toimikuntien säännöstöjä tai palkkataulukoita sekä nähdä niitä toiminnassa. Projektien johtajina toimineet kaksi haastateltavaa näkivät työn tuloksia siinä, että projekteja on saatu pyörimään kansallisten työntekijöiden kanssa. He näkivät työn tuloksia myös siinä, että saivat työstettyä läpi monimutkaisia viranomaispapereita. Projektilupien uusiminen on haastavaa, ja yksi haastateltavista kuvasi prosessia näin:

Monesti se tiesi paljon jalkatyötä niiltä ketä oli vastuussa. Tietysti minäkin siellä yhtenä niistä, siellä juostiin sitte niitten viranomaisten luona niin usein, että ne ei halunnu nähdä enää tätä karvanaamaa. Kai ne totes, että tuo tulee joka päivä tai joka viikko tänne et nyt me ei haluta nähä sitä enää. Nyt pannaan nimet paperii, niin sit se ei vuoteen tule enää tänne. Ne oli niitä semmosia työvoittoja ja onnistumisen kokemuksia.

Tämänkaltaiset työn tulosten näkemiset tuottivat siis luonnollisesti myös onnistumisen kokemuksia. Yksi haastateltavista koki tärkeäksi työn tulokseksi sen, että aikaisemmat lähetit ovat saaneet olla luomassa pohjaa projekteille ja saaneet ne toimimaan. Heidän tehtävänsä oli huolehtia siitä, että projekteihin tarkoitettut varat menevät oikeaan paikkaan eivätkä esimerkiksi lahjuksiin. Kehitysyhteistyön tuloksena perustetut koulut olivat haastateltavien mielestä erittäin tärkeä työn tulos.

Terveysprojekteissa työn tuloksia nähdään esimerkiksi ravitsemusopetuksen kohdalla. Yksi haastateltavista kertoi, että oli hienoa nähdä opetuksen menevän perille.

Muistan ainaki yhden semmosen pikku muksun, jonka mä katoin että tuo on niin pieni räpäle, että se pitäs kyllä viedä jo kiireesti sairaalaan, sehän kuolee jo aivan käsiin. Ja sit mä näin sen muutama kuukauden perästä ja ei hän nyt aivan pulska ollut, mutta kuitenkin hyvinvoiva ja semmonen iloisen näköinen, että et hänen kohdallansa tämä oli purrut tämä meidän opetus.

Haastateltava näki tärkeänä terveystietojen kohdalla myös sen, että terveydestä puhumiseen tuodaan myös hengellisyys mukaan. Hengellisyyden mukaan tuominen muslimien keskelle on kuitenkin haastavaa. Hän kuvaa asiaa seuraavasti:

...miten käydä läpi sitä, mitä on terveys tällaselta näkökannalta, että siinä on myös tää hengellinen puoli ja se on itse asiassa niinku rauhaa ja harmoniaa itsensä ja ympäristönsä ja Jumalan kanssa. Sillon ollaan niinku hyvinvoivia, et se ei oo niinku pelkästään fyysistä terveyttä vaan pitää voida hyvin ollaksesi terve.

Haastateltava kertoi, että Raamatun kertomusten käyttö esimerkiksi viljan viljelystä puhuttaessa toi paikallisille muslimeille uusia näkökulmia siitä, miten hengellisyyskin voi olla mukana arkisissa asioissa.

Tää meidän työntekijä laittoi tän opetuksen käytäntöön siellä yhdessä tilanteessa missä oli siis kyläjohtajia varmaan viitisentoista paikalla. Osa hengellisiä muslimijohtajia ja niin pois päin. Siellä me käytiin läpi luomiskertomus ja syntiinlankeemus, ja otettiin tämä Jeesuksen vehnä ja rikkavilja -vertaus esille siis niin että ne eivät tienneet että se on Raamatusta ja Jeesuksen vertaus. Mutta se vaan laitettiin paikalliseen kontekstiin... ..niin tämmöset on semmosia että jes! Että ainakin tämä ihminen on oivaltanut sen asian itse jo osaa viedä sitä eteenpäin ja ne reaktiot siitä yleisöstä oli ihania koska ne oli "wauuuu".

7.2.3 Paikallisten asenteiden muuttuminen

Erittäin tärkeä ja konkreettinen työn tulos on se, että saa nähdä paikallisten alkavan ajatella työn jatkuvuutta ilman lähettien apua itse. Kaikki haastateltavat olivat tätä mieltä. Yksi haastateltavista kertoi esimerkkinä sen, että erilaisten kyläkomiteoiden kautta paikalliset ovat alkaneet miettiä konkreettisemmin työn jatkuvuutta ja paikallisten omistajuutta.

Toinen konkreettinen esimerkki ovat ne ihmiset, jotka ovat omalla aktiivisuudellaan alkaneet saada itselleen lisää tuloja. Yksi haastateltavista kertoi esimerkin naisesta, joka hankki tulonlisää käsitöiden tekemisen avulla. Kylässä, jossa tämä nainen asui, oli perustettu säästöryhmä, johon nainen osallistui. Ryhmän toiminta-aika oli viisi vuotta. Ryhmän päätyttyä nainen jatkoi edelleen käsitöiden tekemistä, sai tulonlisää, osti vuohen ja sai vuohen avulla edelleen enemmän tulonlisää. Myöhemmin nainen perusti oman säästöryhmän. Nainen on saanut koulutettua omia lapsiaan ja heidän elämänlaatunsa on muutenkin kohonnut. Toisessa esimerkissä haastateltava kertoi miehestä, joka oli käynyt 10-päiväisen polkupyöräkurssin, perustanut lopulta oman korjauspajan. Ansaitsemillaan tuloilla hän on voinut mennä itse naimisiin, joka on kallista. Kouluttamismahdollisuuksien lisääntyminen on haastateltavan mukaan rohkaissut ihmisiä ja etenkin naisia toimimaan yhteiskunnassa lisäten sukupuolten välistä tasa-arvoa.

...niiden yksilöiden kohdalla kun kattoo sitä työn toteutumista, niin heidän elämässään se on tehnyt suuria ja vaikuttanut suuria.

Yksi haastateltavista puhui muslimityöntekijöiden asenteen muuttumisesta kristittyjä lähetystyöntekijöitä kohtaan. Hän kertoi, että aikaisemmin on ollut paljon ennakkoluuloja siitä, että mikä kristillinen järjestö on ja miksi siellä ollaan töissä. Hän kertoi, että tällaiset ennakkoluulot ovat murtuneet. Lähetteihin suhtaudutaan avoimemmin siten, että heidän koetaan olevan tekemässä hyvää työtä. Ennakkoluulojen poistuminen avaa myös väylän evankeliumille:

...sillä tavalla kun tämmöset ennakkoluulot poistuu, niin sitten ne saattaa ehkä alkaa lukea Raamattua taikka keskustella enemmän ja kysellä enemmän että ei oo sellasia sisäisiä kipupisteitä sitten niin paljon kuin aikaisemmin.

7.3 Kentän haasteita

Kaikki haastateltavat kertoivat Bangladeshissa lähetystyössä olemisen haasteista. Haasteet liittyivät sekä henkilökohtaiseen elämään että siellä tehtävään työhön. Haasteet vaihtelivat muun muassa terveydellisistä kysymyksistä työntekijöiden välisiin ihmissuhteisiin.

7.3.1 Henkilökohtaiset haasteet

Haastatteluista kävi ilmi, että perheellisillä oli ollut haasteita esimerkiksi lasten kanssa kulkemisen, elämisen ja heidän sairastelujensa kanssa. Yksi perheellisistä mainitsi stressin aiheuttajaksi lasten kanssa sen, että sairaalaa ei ollut lähellä. Toinen haastateltava kertoi nauraen, että haasteena oli pelkästään selvitä Bangladeshissa oloajasta perheenä hengissä. Kolme kuudesta haastateltavasta mainitsi, että heillä oli ollut haasteita terveyden kanssa, kaksi haastateltavista ei ollut sairastanut Bangladeshissa ollessaan juuri laisinkaan. Hygienian ylläpito oli myös yhden haastateltavan mielestä haastavaa. Ilmaston haasteellisuudesta kertoi myös neljä kuudesta haastateltavasta, joista yksi kuvaili asiaa seuraavasti:

Talvella kylmää, palellaan kun on +14, ja sielläkin on ilmastonmuutos näkyä niin, että aikasemmin talvella kylmä aika saattoi olla viikon, myöhemmin se oli kuukauden, toista kuukautta. Jos on huonelämpötila viidentoista molemmin puolin yötä päivää... niin kyllä siinä vähän on kohmeessa ja... sitten taas kesällä on liian kuumaa, kosteeta.

Yksi haastateltavista kertoi myös, että muut olosuhteet, kuten sähkökatkokset ja saasteet, olivat aiheuttaneet haasteita arjessa. Toinen haastateltava toi myös esille matkustamisen vaarallisuuden ja kertoi, ettei ikinä voinut tietää, mikä matkoista olisi viimeinen. Kaksi haastateltavista oli ollut Bangladeshissa ollessaan onnettomuudessa, joista molemmissa olisi voinut menehtyä. Oma jaksaminen ja ajankäytön hallinta koettiin myös haasteellisiksi osassa haastatteluista. Yksi haastateltavista kertoi myös, että oma panos tuntuu välillä olemattoman ja mättömän pieneltä siihen verrattuna, mitä kaikkea pitäisi ja voisi osata tehdä varsinkin kun avuntarve kentällä on niin valtava. Haastateltavasta oli tuntunut välillä myös siltä, onko sillä väliä onko hän kentällä työssä vai ei. Hengellisen yhteyden kaipuu ja paikallisen seurakunnan tuntuminen vieraalta mainittiin myös kahdessa haastattelussa. Yksi haastateltavista kertoi seurakuntayhteydestä seuraavanlaisesti:

Ei saa samanlaista yhteyttä kun omassa tutussa suomalaisessa. Vaikka omasta asenteestahan se on kiinni saako siitä irti mitään vai ei. On jännää, miten jotkut lähetit sopeutuu sinne heti ja tykkäävät siitä meiningistä ja sanovat rakastavansa sitä.

Kaksi kuudesta haastateltavasta koki myös kielen oppimisen haasteellisena ja huono kielitaito aiheutti myös paljon väärinkäsityksiä. Yksi haastateltavista piti haastavana sitä, ettei voinut hyödyntää omaa koulutustaustaan ja tietoaan samankaltaisissa tehtävissä kentällä. Yksi haastateltavista kertoi haasteeksi sen, että suurin osa ajasta Bangladeshissa oli tavallaan tylsää. Yksi henkilö koki myös yleisen ilmapiirin painostavana ja sen, että suomalaiset valkoihoisina herättivät paikallisissa erityistä huomiota. Ihmissuhteita pidettiin myös haastavana. Kesken kauden pois lähtemään joutunut haastateltava koki, ettei ole tarpeeksi hyvä kun haluaa kesken kaiken lähteä pois kentältä. Yksi läheteistä kertoi myös siitä, että on haastavaa lähteä Suomen jakson jälkeen takaisin kentälle:

Mä oon aatellu, että niin kauan kun Jumala ei selvästi pane ovia kiinni ja osoita toista tehtävää, niin kyllä mä oon... ..lähteny sinne sillä mielellä, että tuntuu niin kuin kuolemaani menisin, et on ollu tosi repivää. Mutta sitten taas kun pääsee sinne ja on siinä muutamman päivän, niin sitten on kuin kala vedessä.

Yksi haastateltavista koki, ettei ole kykenevä tekemään asioita. Hän huomasi kuitenkin lopulta olevansa kaikista kykenevin, mikä tuntui hänestä pelottavalta. Samoin toinen haastateltavista koki haastavaksi sen, että hänet asetettiin sellaiseen työhön missä hän ei oikeastaan tiennyt mitä pitäisi tehdä.

7.3.2 Lähettien väliset näkemuserot

Haastateltavat kertoivat paljon lähettien välisistä näkemuseroista. Lähetysyhdistys Kylväjä oli puuttunut yhdessä kohtaa tällaiseen tilanteeseen, mutta väliintuloa olisi tässä tilanteessa toivottu enemmän. Haasteellisena koettiin myös muiden odotukset siitä, miten yksilön pitäisi toimia lähettinä. Yksi haastateltavista kuvasi lähettien välisiä haasteita seuraavasti:

Joku toinen sopeutuu siihen helposti ja jollaki toisella on semmosta sisäistä kriisiä kun siihen on sopeutunu sitten... ..Ja se mikä nyt on sielunvihollisen ensimmäinen kohde niin sotkea lähettien välejä. Koska se on sitä tehokkainta. Sitten pienistä asioista jos ei osata ja viitsit keskustella niin.. niin se on ensimmäinen sellanen kompastuskivi missä voi tulla ongelmia. Ja sitten ei aina ymmärretä sitä niin että mikä johtuu kulttuurista ja on helpompi sanoa että tuon ihmisen kanssa on vaikeeta kuin että mulla on vaikeeta sopeutua tähän kulttuuriin esimerkiksi.

Uudet lähetit saattavat kokea myös ulkopuolisuutta toimiessaan paikallisten kanssa, kun asioita hoidetaan helpommin vanhojen ja tuttujen lähettien kanssa. Yksi haastateltavista puhui siitä, etteivät vanhat ja uudet lähetit keskustele tästä asiasta tarpeeksi ja se synnyttää lähettien välisiin suhteisiin haasteita. Uudet lähetit eivät välttämättä ymmärrä sitä, että paikallisten on helpompaa luottaa vanhempiin lähetteihin.

...uudet lähetit ei ymmärrä, että tämä johtuu siitä kulttuurista ja siitä näiden paikallisten asennoitumisesta. Että ei voida heti edellyttää että ne paikalliset on että tuossa nyt on uus naama joo kaikki puhu-

taan hänelle ja kun ne tietää kuitenkin että ei oikein ymmärrä. Aina jos kysyy jotaki neuvoa ni sitte saattaa olla ihan päätä pahkaa et sit ne ei kuitenkaan kohtele ja sit sanoo et hei ei tää nyt onnistu, vaan siellä kuitenkin valkonaamasta kunnioitetaan niin paljon, että ajatellaan että se tietää aina paremmin.

Tämä haastateltava puhui myös siitä, että paikalliset eivät osaa uusien lähettien kohdalla laittaa itseään ja omaa hyvinvointiaan etusijalle. Länsimaalaista kuunnellaan ja totellaan helposti, eivätkä paikalliset osaa tai uskalla kertoa omaa mielipidettään. Uusille läheteille tämän ymmärtäminen voi olla haastavaa. Haastateltava kuvasi asiaa näin:

Että tässä on sellanen mitä mä oon yrittäny niille opettaa niin, että teidän täytyy olla se joka tietää ja teillä on säännöt ja teillä on viralliset ja uudet ei voi tietää ja teidän täytyy olla se joka sanoo. Ja tää on niille tosi vaikeeta. Ja sitten se vie oman aikansa että lähetti kasvaa siinä ja huomaa sitten sen niin että eihän tää ehkä ollukaan sitten sen vanhan lähetin moka vaan tää johtuu tästä kulttuurista ja yhteiskuntatyöstä.

Haastatteluissa nousi esille Kylväjän ja lähettien välillä kulkevan informaation heikkous. Yksi haastateltava kertoi työalueen haasteeksi myös sen, että on haastavaa niin sanotusti hypätä mukaan valmiisiin kuvioihin, kun muut tekevät kentällä työtä jo omalla tavallaan. Samalla haastateltaville oli syntynyt kokemuksia siitä, että käynnissä olevien projektien kehittäminen oli haasteellista, koska niissä työskenneltiin valmiissa raameissa. Bangladeshin kentällä oli haastateltavien kertoman mukaan ollut myös liian vähän lähettejä ja heidän vaihtuvuutensakin suurta. Yksi läheteistä kertoi kaipaavansa niin sanottua pysyvämpää ja isompaa tiimiä, jotta pystyisi paremmin visioimaan tulevaisuutta ja kohtaamaan sen haasteita. Kaikilla työntekijöillä ei ole samanlaista innostusta kehittämisen ja uuden visioinnin suhteen, minkä vuoksi tarvitaan enemmän ihmisiä. Haastateltavista osa kaipasi myös tukea toisista läheteistä. Osa heistä koki, että toisten lähettien tuki olisi voinut auttaa kiinnittymään helpommin työhön ja paikallisiin. Yksi läheteistä olisi myös halunnut enemmän tukea ja tietoa projektihallintaan, jota kentällä joutuu tekemään paljon, koska omalla koulutuksellaan niissä ei pärjää kovin hyvin. Yksi haastateltavista kertoi myös, että lähetti saattaa tulla kentälle liialliset tavoitteet mukanaan ja voivat joutua helpos-

ti kokemaan pettymyksiä. Lähetit joutuvat ikään kuin lapsen asemaan, kun lähettien täytyy opetella kokonaan uusi kieli ja pukeutua eri tavalla.

7.3.3 Haasteet bangladeshilaisten kanssa

Paikallisten ihmisten ja kansalliset työntekijöiden kanssa työskennellessä on myös haasteita. Haasteita syntyi, kun lähetit eivät tienneet kenellä kansallisista on riitaa kenenkin kanssa, jolloin se vaikutti olennaisesti työhön. Etäältä työskenneltäessä oli vaikea päästä kontaktiin paikallisten kanssa ja yksi haastateltavista totesi, että jopa paikan päällä oli vaikea saada heihin yhteyttä. Haastateluista kävi myös ilmi Bangladeshilaiseen kulttuuriin kuuluvaksi asiaksi se, että kokouksissa on vaikea päästä eteenpäin, kun juututaan kiinni asioihin joita joku on sanonut 10–15-vuotta sitten. Näitä samoja kysymyksiä käytiin läpi useissa kokouksissa yhä uudestaan. Tällainen toimintatapa vaikuttaa paljon siihen, kuinka haastavaa erilaisten konfliktitilanteiden ratkaiseminen on ollut. Yhdessä haastattelussa tuli ilmi, että erilaisia komiteoita ja päätäntäelimiä oli liikaa työntekijöiden määrään nähden. Aamusta yöhön saakka kestävät kokoukset seitsemänä päivänä viikossa koettiin todella raskaiksi.

Yksi haastateltava kertoi myös Bangladeshilaisten olevan tapojensa orjia, mikä aiheuttaa haasteita.

...kun siellä on näitä pieniä lammikoita joka paikassa, ja ihmiset käy kylvemässä. Siellä sitten saatetaan lisäksi pestä pyykkiä ja siellä kylpee lehmät ja eläimet. Ja tietysti muutakin kun kylpee. Ja sitten siellä on semmoinen tapa että kun kylvetään, pestään myöskin suu. Otetaan siitä sitten sitä likaista vettä ja purskutetaan sillä myöskin suu. Ja vaikka siitä on vuosikausia siitä tavasta yritetty päästä eroon, että no purskuttakaa ne suunne sitten kaivovedellä, mutta ei, aina se vaan jatkuu.

Yksi haastateltavista kertoi kulttuurista myös sen, että joskus tavat menivät Raamatun sanan edelle ja se aiheutti työhön haasteita. Eräs haastateltavista kuitenkin totesi, että kaikista vaikeimmat ja kipeimmät asiat joita käydään läpi juurruttavat paikallisiin kiinni. Sellaisissa tilanteissa paikalliset näkevät, että lähetit eivät lähde pois vaikeissa tilanteissa vaan vaikeudet käydään yhdessä läpi.

...he myöskin sitte huomasi, että me ollaan tosissaan ihan sydämestämme mukana ja tämä on meillekin tärkeätä että se kokonaisuutena se työ ja ne ihmiset voi hyvin ja kasvaa ja kehittyy.

7.3.4 Muualta tulevat haasteet

Suomesta tulevat käskyt aiheuttivat haastateltavien mukaan haasteita kentällä. Kansallisissa työntekijöissä aiheutti epätoivoa esimerkiksi se, kun Suomesta käskettiin supistamaan rahankäytössä ja kentällä ei ollut mistä supistaa. Haasteina olivat myös ongelmat kirkon sisällä sekä kirkon ja projektien välillä. Työ tuntui yhden haastateltavan mielestä olevan uhattuna enemmänkin sisältä kuin ulkoa päin, mikä oli hänen mielestään sekä vaarallisinta että repivintä. Ulkoa päin tuleviksi haasteiksi sama haastateltava mainitsi sen, että paineita tulee kun tehdään hengellistä työtä muslimiyhteisön keskellä. Toisaalta tällainen paine pystyy myös yhdistämään yhteisöä sisältä päin yhteistä uhkaa vastaan. Bangladesh maana asettaa myös omat haasteensa. Korruptio ja naisten asema Bangladeshissa aiheuttaa paljon haasteita siellä työskentelyssä.

Työn tarve on loputonta 160 miljoonan asukkaan maassa, ja se on toivoton maa. Aiheuttaa itsessään epätoivoa. Yksi homma on kuin pisara meressä, mutta pisaroista muodostuu puroja ja jokia.

Haastavaa on ollut myös lähetyksen ja kirkon välinen kuilu. Lähetystä varten annettiin Suomesta rahaa, mutta kirkon piti säilyä omavaraisena. Tämä aiheutti konfliktia, jonka tuloksena kirkko ja lähetys erotettiin toisistaan.

7.4 Kehittämistarpeet tulevaisuudessa

Kaikki haastateltavat olivat sitä mieltä, että Bangladeshin työn kohdalla on tulevaisuudessa paljon kehittämistarpeita. Haastateltavien esille tuomat kehittämisajatukset liikkuivat lähettien valitsemisesta ja valmentamisesta itse käytännön työhön seurakunnassa ja erilaisissa projekteissa, sekä ihmisten välisiin suhteisiin.

7.4.1 Lähettien valinta ja koulutus

Kaikki haastateltavat toivat esille uusien lähettien valitsemisen ja kouluttamisen kehittämishaasteena. Kaikki toivat esille sen kysymyksen, miten saada uusia lähettejä alueelle, jonka olosuhteet ovat niin haastavat. Esimerkiksi juuri lapsiperheillä oli haasteita pysyä kentällä terveenä. Tämän vuoksi kaksi haastateltavista oli sitä mieltä, että Bangladeshiin ei kannata lähettää lapsiperheitä laisinkaan. Yksi haastateltavista toi esille, että Bangladeshiin menevä lähetti tarvitsee sopeutumiskykyä nimenomaan paikallisten olojen mukaan. Hänen mielestään olojen ja asioiden vertaaminen Suomeen ei ole hyvä asenne tehdä työtä Bangladeshissa.

Yksi haastateltavista kiinnitti huomiota myös Kylväjän resurssipulaan. Hän pohti, miten saada uusia lähettejä alueelle, joka on todella suuri hyppy pois omalta mukavuusalueelta. Samalla hän pohti sitä, että Kylväjä lähettää helposti ihmisiä uusille työalueilleen ja Bangladesh jää paitsioon. Yksi haastateltavista huomioi sen, että läheteissä on ollut suurta vaihtuvuutta mutta myös pysyvyyttä. Hän pohti, että jos porukka ei vaihdu, eivät haasteetkaan muutu. Hän oli sitä mieltä, että tulevaisuudessa täytyy tässäkin asiassa tehdä radikaaleja muutoksia, joita myös projekteja rahoittava Suomen Ulkoministeriö todennäköisesti odottaa. Yksi haastateltavista näki tilanteen siten, että niin kansalliset kuin suomalaiset vanhat työntekijät ovat kehitykselle jarruina. Hän pohti sitä, että tulevaisuudessa täytyisi tehdä isoja leikkauksia ja muutoksia ettei koko homma luhistu kasaan.

Uusille läheteille tulisi järjestää perusteellisempaa perehdytyskoulutusta. Yksi haastateltavista toivoi perehdytykseen sisällytettäväksi paljon pohjustusta siitä, mitä kentällä on aikaisemmin tapahtunut. Kehitysyhteistyön projekteihin meneville toivottiin lisää koulutusta perusasioissa ennen kentälle lähtöä. Yksi haastateltavista kuvasi asiaa näin:

Muun muassa tähän asiaan mietittin, että vois olla sellasta mentoimintaa, että olis Suomen päässä joku niinkun kokenut ja siitä asiasta erityisesti tietävä joka kädestä pitäen ois niinku jatkuvaa koulutusta siinä. Mikä se kenellekkin on se alue missä tarvii sitä tukee sitte. Mulle se nyt on ollu nää kehitysyhteistyökuviot tässä.

Yksi haastateltavista halusi kiinnittää huomiota siihen, että nykyaikana on lähelle hyödyksi, jos hän on monitaitoinen ja monipuolinen omassa työssään. Sellainen henkilö pystyy ottamaan vastaan monia haasteita ja osallistumaan monenlaiseen toimintaan. Kentälle lähtevää lähettiä pitäisi tukea myös siinä, miten hän voi rajata omaa työtään. Monelle lähelle voi olla vaikeaa löytää oma paikkansa työn palapelissä kun menee kentälle, ja siihen tarvitaan myös tukea.

7.4.2 Lähettien ja kansallisten väliset suhteet sekä asenteet

Ihmisten väliset suhteet ja asenteet ovat aina kehittämisen paikkoja. Jokainen haastateltava toi tämän asian jossain muodossa esille. Viisi kuudesta haastateltavasta oli sitä mieltä, että suomalainen tiimi olisi kentällä merkittävässä asemassa. He kokivat, että tiimi on äärimmäisen tärkeä osa työtä. He kaipasivat lisää porukkaa kentälle, vaikka Bangladeshin olosuhteet ovat vaikeat. Yksi haastateltavista korosti toisaalta paljon myös kansallisten työntekijätovereiden merkitystä.

Kolme haastateltavista nosti kansallisten työntekijöiden tukemisen ja koulutuksen kehittämishaasteeksi. Haastateltavat kiinnittivät huomiota siihen, että asioiden uusimisen täytyy lähteä paikallisista käsin liikkeelle, mutta asioiden esille tuomiseen tarvitaan enemmän suomalaisten lähettien apua. Kansallisia työntekijöitä tulee tulevaisuudessa kannustaa asennemuutokseen juuri siinä, että työ voi lähteä etenemään heistä käsin. Yksi haastateltavista toi kansallisten asenteiden muutosta miettiessä esille näkökulman siitä, että asenteiden muuttaminen ja niihin asettuminen on Bangladeshilaisessa kulttuurissa hyvin vaikeaa. Bangladeshilaiset ovat hänen mukaansa vahvasti tapojensa orjia.

Yksi haastateltavista koki tärkeänä kansallisten työntekijöiden kouluttamisen sekä tukemisen vastuunottamisessa ja vastuunkantamisessa. Tavoitteena suomalaisten lähettien ja paikallisten välisissä suhteissa tulisi entistä enemmän asettaa tavoitteeksi sitä, että paikalliset oppisivat itse auttamaan itseään.

...että he oppisivat itsenäistymään, etsimään toimeentulokanavia, hankkimaan koulutusta, autetaan siinä koulutuksen saamisessa, ja niinkun sitä tietä sen yleisen elämän tilanteen kohentumista.

Yksi haastateltavista nosti suomalaisten lähettien kielitaidon rajallisuuden ja kulttuurituntemuksen haasteiksi, joihin pitäisi tulevaisuudessa puuttua. Nämä ovat hänen mukaansa kipeitä asioita niin suomalaisille kuin paikallisillekin.

Vaikka on kentällä hyviä ihmissuhteita, ollaan lähetteinä aina ulkopuolisia. Ja myös kiulu elintasossa on niin suuri, että bangladeshilaisten on vaikea sanoa edelleenkaan vastaan suomalaisille kun on totuttu tekemään niin kuin valkoinen sanoo. Siitä yritetään päästä eroon edelleen.

7.4.3 Kehitysyhteistyön projektit

Kaikissa haastatteluissa merkittäväksi kehittämisen kohdaksi nousi koulutus. Neljä kuudesta haastateltavasta mainitsi suoraan sen, että lasten ja nuorten parissa tehtävään koulutustyöhön kannattaa tulevaisuudessa panostaa. Kehitysideaksi heräsi esimerkiksi ajatus siitä, voisiko Bangladeshiin perustaa esimerkiksi jonkinlaisen oppisopimuskoulutuksen koulupudokkaille tai kotonaan asuville miehille ja naisille. Ammattikoulutukseen panostaminen nousi esille myös muissa haastatteluissa.

Yksi haastateltavista nosti opiskeluun ja koulutukseen liittyen ajatuksen siitä, että bangladeshilaisille lapsille ja nuorille olisi hyvä opettaa uusi opiskelutyyli. Haastateltava korosti sitä, että myös opettajien koulutuksessa tulisi keskittyä erilaiseen oppimistyyliin, jota he voisivat olla välittämässä nuoremmalle sukupolvelle. Hän kuvasi asiaa näin:

Se on sitä semmosta ulkoo opettelemista ja tankkaamista sieltä eskarista alkaen. Toki meillä on näille meidän kyläkoulun opettajille opettajien koulutusviikkoja, mutta kun he itse on menny sen saman myllyn läpi ja he ei oo kun suurin osa ei oo käyny mitään opettajakoulutusta vaan riittää se että on ylioppilas ollaksensa taas alasteen opettaja. Jotku on käyny tällasen vuoden opettajakoulutuksen mutta ei siis mitään tällasta meidän yliopisto kuusi vuotta ollaksesi opettaja.

Yhdessä haastattelussa nousi esille koulujen määrä. Bangladeshissa koulupäivät ovat lyhyitä ja valtiollisia kouluja alkaa olla tarpeeksi. Kyläkouluja tarvitaan yhä vähemmän, mutta opittavaa on edelleen paljon. Haastateltava esitti, että koulujen ohella voitaisiin alkaa tarjota kattavampia tukiopetuspalveluita.

Kaikki haastateltavat olivat sitä mieltä, että terveysprojekteihin tarvitaan muutosta. Yksi haastateltavista nosti esille perusklinikkapalvelut. Hänen mielestään Kylväjän ei enää tarvitsisi tarjota perusklinikkapalveluita, vaan ne voisi siirtää kokonaan valtiolle. Sen sijaan Kylväjän lähetit voisivat keskittyä tarjoamaan valtion klinikoiden työntekijöille koulutusta ja apua. Koulutus ja tuki voisivat keskittyä nimenomaan siihen, että valtion työntekijät pystyisivät tarjoamaan parempaa palvelua asiakkaille.

Yksi haastateltavista nosti kylälääkäreiden koulutuksen kehittämishaasteeksi. Kylälääkärit ovat yleensä käyneet muutaman kuukauden kestävän koulutuksen, ja ovat vailla parempaa koulutusta. Kuitenkin kyläläiset kääntyvät terveydellisissä kysymyksissä ensimmäisenä heidän puoleensa. Kylälääkäreille tulisi tarjota koulutusta ja tietotaidon tukemista. Neljä haastateltavista oli myös sitä mieltä, tulevaisuudessa tulisi keskittyä enemmän lapsiin ja nuoriin. Heille tarjottavaa terveysvalistusta tulisi lisätä ja kehittää merkittävästi.

Projektien puolella kehittämisen kohteeksi nousivat myös perheet. Kolme haastateltavaa toivoi, että tulevaisuudessa järjestettäisiin esimerkiksi avioliittokursseja. Kursseilla olisi hyvä käydä läpi sitä, mitä tarkoittaa olla naimisissa ja mikä on kristillinen avioliittokäsitys. Kursseilla tulisi opettaa myös lasten kasvatukseen liittyviä asioita.

Kaikissa haastatteluissa nousi esille kehitysyhteistyöprojektien yleisluonne ja siihen tarvittava muutos. Neljä haastateltavista kertoi olleensa jo pitkään sitä mieltä, että kaikki projekteihin liittyvä pitäisi laittaa täysin uusiksi. Projektit ovat toimineet samankaltaisina jo 30 vuoden ajan sen suuremmin muuttumatta.

Yks tekijä on se, että se maa ja se kansa ja se väestöryhmä jonka kanssa tehdään sitä työtä, se ei oo enää samassa jamassa ku se oli 30 vuotta sitte. Nekin on päässy elämässä aika paljo eteenpäin.

Tietenki heillä on edelleen niitä ongelmia ja haasteita. Mutta ne on muuttunu, ne on eri ongelmia mitä ne oli sillon 30 vuotta sitten ja se on oikeestaan jo seuraava sukupolvi oraon-heimosta, jonka parissa sitä työtä pääasiassa tehdään.

...nyt on aika sille, että se työ uudistuu. Se voi olla että jos ajatellaan taloudellista puolta ja näitä ulkoministeriön kehitysyhteistyömäärärahoja, että sielläki ajatellaan näin että tätä on tuettu pitkään ja projekti on sellanen asia jolla on alku ja pääte, elinkaari. Näillä projekteilla ei oo oikeestaan oikeesti ollu sitä.

Jos halutaan jatkaa sitä työtä niiden ihmisten ja sillä alueella ja sen heimon parissa niin hyviin laaja perustutkimus ois tarpeen. Mutta se on taas sellanen asia että kuka sen voi tehdä ja millä se tehdään kaikki resurssit ja muut.

Haastateltavat korostivat sitä, että myös projekteja rahoittava ulkoministeriö alkaa vaatia projekteihin muutosta. Yksi haastateltavista totesi, että jos projekteissa tapahtuisi todellinen uudistus, myös ministeriössä nähtäisiin se ja siellä oltaisiin ehkä halukkaampia jatkamaan tukemista tulevaisuudessa vuosia eteenpäin. Kaikki haastateltavat olivat sitä mieltä, että uudistamisen tulisi lähteä paikallisista ihmisistä käsin. Paikalliset ihmiset ja kansalliset työntekijät ovat niitä, joilta pitäisi selvittää heidän toivomuksiaan kehittämisen suhteen. Yksi haastateltavista toivoi kehittämistä myös siinä, että kaikkeen saataisiin sisällytettyä ajatus myös työn hengellisestä puolesta.

Haastatteluissa korostui se, että projekteissa tulisi toteutua jatkuvuuden näkökulma. Enää ei pitäisi perustaa mitään uutta vaan kehittää sitä, mitä on saatavilla. Haastateltavat kokivat, että aina perustetaan jotakin uutta, eikä mikään mene oikein eteenpäin vaan syntyy palapeli. Yksi haastateltavista totesi, että työssä on liikaa rönsyjä kun työkenttä on niin laaja:

...Tehdään koulutyötä, tehdään niinkun hyvin pieniä osa-alueita jos ajatellaan kylien kehitystyötä niin on tarvetta kaivoille, vessoille, näiden ammatillisen koulutuksen, ja puun istutusta ja vuohiohjelmia ja maanviljelyksen kehittämistä, siementen jakamista ja se nyt kuuluu siihen.. On siis loputtomasti näitä tarpeita ja se tekee sen työn hajanaiseksi ja raportoinnin vaikeaksi.

Haastateltavat olivat sitä mieltä, että lähtökohtana pitäisi esimerkiksi olla se, että yhtenä vuonna tehdään yksi asia ja seuraavana toinen. Projektien toivottiin säilyvän edelleen ruohonjuuritasolla ja yksinkertaisina.

7.4.4 Kirkon työ

Kirkon työssä keskeisimmäksi kehittämishaasteeksi nousi lasten ja nuorten parissa tehtävä työ. Kolme haastateltavista oli sitä mieltä, että nuoriin tulisi panostaa tulevaisuudessa entistä enemmän. Yksi haastateltavista kertoi asiasta näin:

...Et semmonen kokonaisvaltainen nuorisotyön kehittäminen. Ja minä en tiiä onko siellä kirkolla esimerkiksi nuorisotyön strategiaa paperilla ja toimintasuunnitelmia sitten siitä strategiasta vuositasolle tiputettuna. Onko sellasia ja minkälaisia ne on, tarvisko niitä luoda jos niitä ei oo ja jos on niin kehittää sitte. Eli yhdellä sanalla nuorisotyön kokonaisvaltainen kehittäminen.

Nuorisotyön yhdeksi toimintamuodoksi ehdotettiin esimerkiksi säännöllisiä nuorten iltoja, joissa luettaisiin Raamattua ja laulettaisiin hengellisiä lauluja. Yksi haastateltavista kiinnitti huomiota siihen, että lasten ja nuorten kohdalla pitäisi panostaa Raamattuopetukseen. Opetuksessa pitäisi keskittyä sen ymmärtämiseen ja sisäistämiseen kuka Jeesus oikeasti on eikä siihen, että Raamatun lukeminen olisi ulkoa opettelemista. Yksi haastateltavista nosti lasten parissa tehtävän työn kehittämisen näkökulmaksi sen, että lapsille tulisi järjestää kaikenlaista askartelua, pelejä ja leikkejä. Tällainen toiminta edistää lapsen fyysistä ja psyykkistä kehitystä, ja tällaista toimintaa tulisi Bangladeshissa lisätä.

Haastateltavat kiinnittivät huomiota kirkon työntekijöiden koulutukseen. Yksi haastateltava nosti esille sen, että kirkon työntekijöillä tulisi järjestää lisää nimen omaan teologista koulutusta ja Raamatun tuntemisen koulutusta. Samalla tulisi keskittyä pyhäkoulun sisältöjen kehittämiseen ja pyhäkoulun opettajien koulutukseen. Lähtökohdaksi tulisi ottaa se, mitä elävä usko on.

Yksi haastateltavista halusi nostaa esille kysymyksen siitä, että kirkon toimintaan pitäisi saada mukaan nuorempaa porukkaa. Samalla haasteeksi nousee se, miten nuoria tulisi kasvattaa tuleviksi kirkon työntekijöiksi:

Totta kai halutaan, että sen kirkon työntekijät on siitä omasta heimosta, niitä omia ihmisiä, näin se tietysti kuulus ollakin. Niin miten saatas näistä nuorista, nuorista aikuisista sellasia jotka vastuullisesti tulis, kouluttas itensä pitkälle ja alkais vetää sitä kirkkoo kohti tulevaisuutta vilpittömästi ja antaumuksella... ..Että kun he on saanu koulutusta niin he on tullu siihen johtopäätökseen, tajunnu itekki että heistä kasvatetaan tän kirkon johtajia ja että me halutaan tää kirkon valta nyt ja heti, me halutaan lisää valtaa ja me ollaan se joka rulettaa. Ei haluta kasvaa pikkuhiljaa, koska siinä kulttuurissa suht nuoret ei voi olla johtavassa asemassa vaan heidän täytyy askel kerrallaan saavuttaa se kunnioitus ja luottamus ja myöskin se fyysinen ikä että he voi olla johtajia. Että me ei pilattas niitä nuoria sillä, että he tajuaaki että me ollaanki tän kirkon tulevaisuus, me ollaanki tän kirkon tulevia johtajia. Niin me halutaan ottaa se askel kerralla huipulle, vaan että he tajuais, että meidän on kasvettava pikkuhiljaa ja voi olla että 20 vuoden päästä me ollaan siinä mihin meitä halutaan ja koulutetaan.

Yksi haastateltavista nosti kirkon työntekijäsäännösten kehittämisen tärkeäksi. Toinen haastateltava puhui siitä, että kirkon puolella tulisi kasvattaa kansallisia työntekijöitä siihen, että on olemassa säännöt joiden mukaan toimitaan. Ennen on tehty miten huvittaa, mutta nyt on olemassa kirjalliset säännöt toimintaa varten.

Ennen on tehty niin kuin huvittaa. Nyt on olemassa kirjalliset säännöt miten pidetään kokouksia, miten toimitaan tietyissä riitatilanteissa, tai miten palkataan työntekijöitä. Niin silloin ehkäistään niitä ongelmien syntymistä ja tiedetään miten pitää toimia, kun jotakin ongelmia tulee ja niitä pitäisi alkaa noudattaa.

8 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

8.1 Merkittävät asiat läheteille

Tutkimus osoittaa, että jokaiselle haastateltavalle Bangladeshissa oleminen ja siellä lähetystyön tekeminen on ollut hyvin merkittävä kokemus. Tutkimus kertoo, että osa haastatelluista läheteistä oppi siellä ollessaan, ettei sellainen kulttuuri ja olosuhteet ole heille sopiva työskentely-ympäristö. Osa taas sai kokea ja huomata olevansa täysin omalla paikallaan tekemässä juuri sitä, mitä hänen kuuluukin tehdä. Tutkimus osoittaa, että Kylväjältä saatu tuki on läheteille tärkeää. Tutkimuksen mukaan lähetit kokevat, että tukea saatiin niin myönteisissä kuin negatiivisissa asioissa.

Merkittävät asiat Bangladeshissa liittyivät vahvasti itse työhön ja työn tulosten näkemiseen. Kielen oppiminen on kuitenkin tärkeintä kaiken työskentelyn pohjalla. Kielitaidon kehittymisen myötä haastateltavat kokivat, että kansallisten kanssa työskentely ja paikallisten kohtaaminen helpottui. Myös keskustelullinen yhteys syventyi kielitaidon kehittymisen myötä. Ihmissuhteet ja erilaisten ihmisten vierellä kulkeminen ja heidän kanssaan työskentely näyttäytyivät merkittäväksi osaksi Bangladeshissa tehtävää työtä.

Merkittävimmäksi asiaksi tuntui kuitenkin tutkimuksen mukaan nousevan lähetystyön perustehtävän toteutuminen erilaisissa tilanteissa. Muiden uskontojen edustajien kanssa keskustelu, omasta uskosta todistaminen ja ihmisten puolesta rukoileminen ovat niitä asioita, jotka toivat työhön ja Bangladeshissa olemiseen merkityksellisyyttä ja onnistumisen kokemuksia. Lähetystyön perustehtävään kuuluu juuri se, että evankeliumia viedään eteenpäin omalla todistuksella ja Kristuksen esimerkin noudattamisella (Spencer 2007, 3–7). Ihmisten kanssa työskennellessä on tärkeää huomata myös se, että kansalliset ovat alkaneet itse tarttua kiinni työhön ja eri työn osa-alueet ovat alkaneet pyöriä kansallisten työntekijöiden voimin. Paikallisten oma-aloitteisuuden kasvamisen ja omavaraisuuteen pyrkimisen näkeminen ovat olleet läheteille hienoja ja merkittäviä kokemuksia.

8.2 Tulevaisuuden haasteet ja kehittämistarpeet

Tutkimuksen mukaan Bangladeshissa tehtävässä työssä on paljon haasteita ja kehittämistarpeita, joihin täytyy tulevaisuudessa tarttua. Kehittämishaasteet liittyvät vahvasti ihmisten välisiin suhteisiin ja kommunikaatioon sekä lasten ja nuorten parissa tehtävän työn kokonaisvaltaiseen kehittämiseen. Tutkimuksen mukaan kehitysyhteistyöprojektien täytyy uudistua kokonaan, koska paikalliset olosuhteet ovat muuttuneet ja ihmiset, joiden kanssa työskennellään, ovat vaihtuneet. Projektit eivät nykyisellään enää palvele tarkoitustaan, joten niiden uusiminen on ajankohtaista. Tutkimuksen mukaan projektien uudistuksessa täytyy keskittyä siihen, että uusiminen lähtee paikallisista käsin liikkeelle.

Lähettiläisten valintaan ja koulutukseen tulisi tulevaisuudessa panostaa myös entistä enemmän. Lähettiläisten valinnassa tulee ottaa huomioon lähetystyöhön hakevien elämäntilanne kokonaisvaltaisesti. Tulevaisuudessa täytyy pohtia tarkasti sitä, kenelle Bangladesh on kaikkein sopivin kenttä tehdä lähetystyötä. Koulutuksessa tulisi keskittyä enemmän kouluttamaan lähettiläisiä juuri sille kentälle, jonne he ovat menossa. Vaikka lähettiläiskoulutus koettiin kokonaisuudessa hyväksi, tutkimus osoittaa, että lisätukea ja koulutusta tarvitaan. Tutkimuksen mukaan Bangladeshissa olleet lähettiläiset eivät ole käyttäneet Kylväjän lähettiläiskuraattorin tarjoamia palveluita, vaikka sellaisenaan on ollut mahdollisuus. Lähettiläiskuraattorin tehtäviin kuuluu huolehtia lähettiläisten kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin liittyvistä asioista (Hämynen 2013). On hämmentävää, ettei näitä palveluita ole käytetty, vaikka sellaiselle olisi ollut enemmän tarvetta. Tulevaisuudessa lähettiläiskuraattorin merkitystä mentorina ja tukijana kannattaa panostaa kentälle koulutettaville lähettiläisille.

Ihmisten välisissä suhteissa riittää haasteita lähettiläisten välillä sekä kansallisten välillä. Tutkimuksen mukaan kansallisia työntekijöitä tulisi tulevaisuudessa kouluttaa yhä enemmän omavaraiseen ja itsenäiseen toimintaan, sekä kannustaa heitä ajattelemaan itse omaa tilannettaan ja kehittämisen paikkoja. Lähettiläisten tulisi tulevaisuudessa myös kuunnella lisää paikallisten tarpeista ja toiveista ja suunnata työtä sitä kohti. Paikallisten kohtaaminen nähtiin tärkeänä, ja tulevaisuudessa paikallisia tulisi kannustaa siihenkin, etteivät valkoihoiset suomalaiset

ole sanomassa että näin täytyy toimia, vaan he voivat olla itse kehityksen kärjessä.

Lähettiläisten välisiä suhteita täytyy myös olla tukemassa tulevaisuudessa enemmän. Tutkimus osoittaa, että Bangladeshiin kaivataan enemmän lähettiläisiä ja pysyvämpää työntekijätiimiä. Toisaalta tutkimustuloksissa näkyy myös se, että jos porukka kentällä ei vaihdu, myös haasteet pysyvät samoina. Tulevaisuuden haasteena on siis löytää tasapaino lähettiläisten pysyvyyden ja vaihtuvuuden välillä.

Lasten ja nuorten sekä perheiden parissa tehtävässä työssä koettiin tarpeelliseksi kokonaisvaltainen työn kehittäminen. Perheille toivottiin kokonaisvaltaista tukea ja esimerkiksi naimisissa oleville avioliittokoulutusta. Tutkimuksen mukaan lapsille ja nuorille tulisi tarjota lisää terveystieteistä, kokonaisvaltaista lapsi- ja nuorisotyön toimintaa kirkon parissa sekä lisää ammattikursseja nuoruuskäisille tytöille ja pojille. Lapset ja nuoret ovat tutkimuksen mukaan tärkeässä asemassa, sillä heissä on Bangladeshin tulevaisuus.

8.3 Tutkimuksen eettisyys

Eettisyyden tulee olla kaiken työskentelyn pohja. Eettisyys on se tapa, jolla suhtaudutaan koko opinnäytetyön tekemiseen (Kohti tutkivaa ammattikäytäntöä 2010). Haastattelussa eettiset ongelmat ovat monitahoisia, koska silloin ollaan suorassa yhteydessä tutkittaviin. Tutkijan on hyvä tietää eettisistä ongelmista ja kysymyksistä jo ennen tutkimuksen toteuttamista. Ihmisiin kohdistuvissa tutkimuksissa tärkeimpiä eettisiä periaatteita ovat informointiin perustuva suostumus, luottamuksellisuus, seuraukset sekä yksityisyys. (Hirsjärvi & Hurme 2011, 19–20.) Opinnäytteessämme eettisyys näkyy siinä, miten olemme aiheen valinneet, miten hankimme tietoa sekä miten työn tuloksista puhutaan.

Pohdittaessa tutkimuksen tarkoitusta täytyy tiedon etsimisen ohella tarkastella sitä, miten tutkimuksen parantaa tutkittavana olevaa tilannetta (Hirsjärvi, Hurme 2011, 20). Suunnitellessamme opinnäytettä ja haastattelua meidän tuli saada haastateltavien henkilöiden suostumus sekä taata luottamuksellisuus. Samalla

jouduimme pohtimaan, voiko tutkimuksesta ja haastattelutilanteesta aiheutua seurauksia kohdehenkilölle. Haastattelutilanteissa pyrimme kohtaamaan haastateltavat siten, että tilanne olisi luonnollinen ja asioista olisi helppo kertoa. Kokoimme, että haastateltavien oli helppo kertoa heidän kokemuksistaan pienten alkukankeuksien jälkeen. Saimme täten luotettavaa ja kattavaa tietoa tutkittavista asioista.

Litterointivaiheessa pyrimme siihen, että teksti vastaa haastattelua täsmällisesti. Analyysivaiheessa pyrimme säilyttämään haastateltavien kertomat asiat heidän kertominaan, vaikka jouduimme muokkaamaan suorissa lainauksissa murremuotoisia ilmaisuja anonymiteetin säilyttämiseksi. Samalla jouduimme miettimään sitä, miten syvällisesti ja kriittisesti voimme haastatteluja analysoida. Lopullisessa todentamisessa eettinen velvollisuus on esittää tietoa, joka on niin varmaa ja todennettua kuin mahdollista (Hirsjärvi, Hurme 2011, 20).

Lopullista raportointia tehdessämme ja opinnäytettä julkaistessa meidän täytyi ottaa huomioon se, miten luottamuksellisuus ja haastateltavien anonymiteetti säilyy. Samalla pohdimme niitä seuraamuksia, joita julkaistulla opinnäytteellä voi olla niin haastateltaville kuin Kylväjälle. Tutkimuksessa tuli esille paljon arkoja ja vaikeita asioita niin Kylväjään kuin lähetteihin liittyen. Pyrimme esittämään tutkimamme asiat niin objektiivisesti ja hienovaraisesti, ettei kummallekaan osapuolelle syntyisi huonoja kokemuksia tämän tutkimuksen tulosten julkistamisesta.

8.4 Ammatillinen kehittyminen opinnäytteen myötä

Työtä aloitellessa pohdimme valinneemme lähetystyön opinnäytteen aiheeksi sen vuoksi, että olemme valmistumassa kirkon alalle. Lähetystyö on tärkeä osa kirkon tekemää työtä. Halusimme oppia lisää lähetysten lähtökohdista ja käytännön työstä saadaksemme ammatillisemman otteen puhuessamme lähetystyöstä esimerkiksi rippikoulussa tai muissa työtehtävissä. Saimme oppia opinnäytettä tehdessämme millaista lähetystyöntekijän elämä kentällä oikeasti ja konkreettisesti on. Opimme, että lähetystyö ei läheskään aina ole julistamista tai

evankeliointia, vaan kansallisten olojen kehittämistä ja arkisissa asioissa auttamista. Saimme näistä asioista puhumiseen paljon eväitä oman ammattimme toteuttamiseen. Samalla saimme tietoa siitä, millaisia ongelmia ja haasteita voi kehitysmaassa tehtävässä työssä olla.

Opinnäytettä tehdessämme ja lähettejä haastateltuamme kasvoimme ajatukseen lähetystyön monipuolisuudesta ja monialaisuudesta. Aikaisemmin näimme lähetystyön hienona, suurena ja kaukaisena pallona, johon ei saanut kunnolla otetta. Ajattelimme, että lähetystyö on pitkälti pelkkää evankeliointia. Opinnäytteen tekemisen myötä olemme saaneet huomata, että lähetystyö on tavallista työtä. Lähetti voi olla auttamassa kohteessa konkreettisissa asioissa, kuten talon rakentamisessa tai terveydellisissä asioissa. Lähetti voi toimia esimerkiksi opettajana tai muussa tavallisessa ammatissa, johon on Suomessa koulututtunut. Välillä lähetti joutuu kuitenkin tekemään työtä oman mukavuusalueen ulkopuolella tai sellaisissa tehtävissä, joihin ei ole koulutusta. Osa haastateltavista läheteistä koki, että oma koulutustausta ei riittänyt omaan annettuun työtehtävään, mutta hän oli silti kaikkein pätevin tekemään sitä työtä. Lähetystyöntekijän ei siis tarvitse siis osata kaikkea ja olla superihminen voidakseen lähteä kentälle.

Opinnäytteen tekeminen ja lähetystyön tutkiminen antoi rohkaisua siihen, että on helpompi lähteä itse tukemaan lähetystyötä. Kun tietää, mitä lähetit konkreettisesti kentällä tekevät, on helpompaa muistaa heitä rukouksissa tai tarjota taloudellista tukea työhön. Lähettien kokemuksista kuuleminen rohkaisi myös siihen, että olisi helpompaa lähteä itse lähetystyöhön.

Vuorovaikutus- ja yhteistyötaitomme kehittyivät opinnäytteen tekemisen myötä sen vuoksi, että työtä tehtiin yhdessä työelämätahon kanssa sekä yhdessä työparina. Teorian soveltamisesta käytäntöön opimme siten, että keräsimme tietoa ja käytimme sitä haastatteluja tehdessämme. Kehityimme myös oman elämän ajanhallinnassa ja asioiden aikatauluttamisessa, kun asioita täytyi tehdä tietyssä järjestyksessä ja tietyssä ajassa. Esimerkiksi haastattelujen sopimisessa täytyi ottaa monia asioita huomioon, jotta saimme sovittua kaikille yhteisesti sopivan ajan. Opimme myös, miten pystymme hankkimalla erilaista tietoa syventämään

omaa ammatillista osaamistamme. Näitä kaikkia taitoja voimme hyödyntää ja kehittää yhä edelleen tulevaisuudessa omassa työssämme.

8.5 Jatkotutkimusta

Haastatteluissa nousi esille tarve siitä, että bangladeshilaisten keskuudessa tulisi tehdä kokonaisvaltainen kartoitus heidän omista kehittämistoiveistaan ja tarpeistaan. Tutkimus osoittaa, että aikaisemminkin on kuunneltu paikallisten toiveita ja tarpeita, mutta ei tarpeeksi. Tutkimustuloksista voi päätellä, että tällaiselle kokonaisvaltaiselle selvitykselle on tarvetta. Kylväjä voi pohtia tämän tutkimuksen pohjalta itse sitä, haluaako se lähteä toteuttamaan tällaista tutkimusta. Tällaisen tutkimuksen tekeminen Diakonia-ammattikorkeakoulun opinnäytteenä ja liitettynä kansainvälisyysharjoitteluun olisi hieno tilaisuus, mutta aiheen suurimmaksi ongelmaksi nousee kielimuuri. Projektien kannalta tällaisen tutkimuksen tekeminen olisi kuitenkin äärimmäisen tärkeää. Kylväjä voi itse olla tekemässä tällaista tutkimusta esimerkiksi lähettien avustuksella.

Toisena mieleen noussut jatkotutkimusaihe koskee lähettien koulutusta. Tutkimuksen mukaan lähetit kokevat, ettei heidän koulutuksensa kentälle ollut riittävä. Koulutuksen sisältöä ja kattavuutta olisi hyvä tutkia jatkossa lisää, jotta voitaisiin tarkemmin selvittää niitä kohtia, joissa tarvitaan lisätukea, apua ja informaatiota kentälle valmistautumisessa. Tämänkaltaista tutkimusta voitaisiin myös toteuttaa Diakonia-ammattikorkeakoulun opinnäytteenä.

8.6 Tutkimuksen onnistuminen

Tutkimuskysymyksenämme oli, mitkä asiat ovat olleet tärkeitä ja merkittäviä Bangladeshissa tehtävässä työssä lähettien näkökulmasta. Samalla haluttiin kartoittaa työssä olevia kehittämisen paikkoja. Kylväjä halusi tietoa siitä, miten he voivat olla tulevaisuudessa tukemassa lähettejä heidän työssään ja mihin työn osa-alueisiin Bangladeshissa kannattaisi panostaa tulevaisuudessa.

Haastattelujen perusteella saimme laajoja ja kokonaisvaltaisia vastauksia tutkimuskysymyksiimme. Onnistuneen haastattelurungon avulla saimme hyvin tietoa ja tarvitsemiamme vastauksia läheteiltä. Koemme, että tutkimuksesta ja sen tuloksista on hyötyä Kylväjälle. Saimme kartoitettua juuri niitä asioita, joihin haluttiin keskittyä. Kehittämistarpeiden kartoittaminen on erittäin tärkeää, koska Bangladeshissa tehtävä työ tuntuu olevan murrosvaiheessa ja muutoksia kaivataan pian. Tutkimuksemme tarjoaa Kylväjälle konkreettisia esimerkkejä siitä, miten työtä voitaisiin kehittää.

LÄHTEET

- Central Intelligence Agency 2013. Internetsivut. Viitattu: 05.02.2013.
<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/bg.html#top>
- Cutler, Howard C. & Dalai Lama 2005. Työn ilo. Onnellisuus työssä. Jyväskylä: Gummerus.
- Diakonia-ammattikorkeakoulu 2010. Kohti tutkivaa ammattikäytäntöä. Opas Diakonia-ammattikorkeakoulun opinnäytetöitä varten. C Katsauksia ja aineistoja 17.
- Ehselman, Päivi 2013. Kylväjän kehitysyhteistyön osaston toimistotyöntekijä. Henkilökohtainen tiedonanto 30.3.2013.
- Evankelis-luterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä 2013. Työmme. Viitattu 8.5.2013 ja 6.9.2013. <http://www.kylvaja.fi/tyomme/>
- Evankelis-luterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä 2013. Kaksivaiheinen valinta ja Lähetyskurssi. Internetsivut. Viitattu 5.11.2013. <http://www.kylvaja.fi/rekry/lahetyskurssi/>, <http://www.kylvaja.fi/rekry/kaksivaiheinen-valinta/>
- Evankelis-luterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä 2012, Vuosikertomus 2011. Vantaa: Kylväjä
- Evankelis-luterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä 2011. Evankelis-luterilainen Lähetisyhdistys Kylväjän esite. Vantaa: Kylväjä.
- Evankelis-luterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä 2009. Tuoreita viinipuun oksia. Seurakuntia perustava työ polttopisteessä. Lähetysten 35/150 juhluvuoden julkaisu. Vantaa: Kylväjä
- Hirsjärvi, Sirkka; Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2007. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.
- Hirsjärvi, Sirkka & Hurme, Helena 2011. Tutkimushaastattelu. Helsinki: Gaudamus.
- Hämynen, Raija 2013. Kylväjän lähettikuraattori. Henkilökohtainen tiedonanto. 10.11.2013.

- Ikonen, Kaisa & Maliniemi, Johanna 2011. Kylväjän kehitysyhteistyö. Julkaisussa: Myllyniemi, Kirsi 2011. Kylväjän kehitysyhteistyö. Vantaa: Kylväjä
- Kepa 2013. Kehitysyhteistyö. Viitattu 9.9.2013.
<https://www.kepa.fi/teemat/kehitysyhteistyö>
- Laine, Markku 2008. Lähetystyö – kirkollinen kansanliike. Teoksessa: Liisa Hovila-Helminen (toim.) 2008. Uskoa teoiksi 150 vuotta. Suomen Lähetysseura 1859–2009. Helsinki: Suomen Lähetysseura, 9-15.
- Leskinen, Tapio 2008. Kirkon kansainvälinen vastuu. Lähetystyö ja kirkollinen avustustyö – yhdessä vai erikseen? Teoksessa: Hovila-Helminen, Liisa (toim.) 2008. Uskoa teoiksi 150 vuotta. Suomen Lähetysseura 1859–2009. Helsinki: Suomen Lähetysseura, 299–307.
- Luhtala, Leena 2013. Kylväjän hallintosihteeri ja lähetysosaston sihteeri. Henkilökohtainen tiedonanto 25.10.2013.
- Manninen, Aili Maria 2004. Bangladesh, koululaisena maaseudulla. Vantaa: Kylväjä.
- Manninen, Aili Maria 2012. Bangladeshin evankelisluterilaisen kirkon vuosikertomus 2011. Vantaa: Kylväjä.
- Manninen, Aili-Maria; Nojonen, Paula & Isokoski, Soile 2011. Kyläyhteisöjen kehityshankkeet Bangladeshissa. Vuosikertomus 2011. Vantaa: Kylväjä
- Marttila, Pentti 2013. Kylväjän koulutuspäällikkö. Henkilökohtainen tiedonanto 8.11.2013.
- Parkkali, Lasse 2002. Kuka varasti vaaliurnat? Bangladeshin arkea ja juhlaa. Ilmajoki: Lasse Parkkali.
- Pinola, Sakari 1999. Minä lähetän teidät. Teoksessa: Pörsti, Sisko (toim.) 1999. Ihmistä isompi tehtävä. Helsinki: Gummerus.
- Pörsti, Sisko (toim.) 1999. Ihmistä isompi tehtävä. Minustako lähtijä. Helsinki: Gummerus.
- Raamattu 1992. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottama suomennos. Helsinki: Kirjapaja.
- Sakasti.evl.fi 2013. Kirkon palvelijoille. Kirkon lähetysjärjestöt. Viitattu 2.5.2013.
<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content3DB7CA>

- Schlunk, Martin 1951. Kristillisen lähetystyön historia. Suomeksi toimittanut Matti Peltola. Helsinki: Suomen Lähetysseura.
- Skyttä, Taneli 2013. Kylväjän ulkomaantyön työalajohtaja ja koordinaattori. Henkilökohtainen tiedonanto 30.4.2013.
- Spencer, Stephen 2011. SCM Studyguide to Christian Mission. London: SCM Press.
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2013. Aamenesta öylättiin. Viitattu 2.5.2013. <http://www.evl2.fi/sanasto/index.php/Pietismi>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2013. Viitattu 2.5.2013. www.evl.fi
- Suomen lähetysneuvosto, 2013. Lehdistötiedote (8.5.2013). Viitattu 5.11.2013. <http://www.lahetysneuvosto.fi/toiminta/tilastot/vuosittain/vuosi-2012/lehdistotiedote/>
- Ulkoasiainministeriö 2013. Viitattu: 05.02.2012. <http://formin.finland.fi/public/default.aspx?contentid=68860&nodeid=15735&contentlan=1&culture=fi-FI>

LIITTEET

Liite 1, Haastattelurunko

Lähetysyhdistys Kylväjän työ Bangladeshissa

1) Taustatiedot

- Milloin olit kentällä? Keitä muita siellä oli?
- Mikä sai sinut lähtemään?

2) Kerro minulle omia kokemuksiasi Bangladeshissa tehtävästä (lähetys)työstä?

- Millainen kokemus lähetystyön tekeminen Bangladeshissa oli sinulle?

3) Mitkä asiat merkittäviä Bangladeshissa tehtävässä työssä (omalla kaudellasi)?

- Missä sinä koet onnistuneesi/mikä oli sinulle merkittävää ?
- Miltä onnistumiset tuntuivat sinusta?
- Miten Kylväjä voisi olla mukana onnistumisten kokemuksissa?
- Mitä Kylväjä voisi tulevaisuudessa tehdä toisin?

4) Kerro kehittämishaasteista ja kehittämistarpeista Bangladeshin työn osalta (omalla lähetyskaudellasi)?

- Millaista tukea saitte näissä tilanteissa? (Kylväjältä, paikallisilta)

5) Millaisia henkilökohtaisia haasteita sinulla itselläsi oli/on ollut (perheeseen yms. liittyen)?

- Millaista tukea saitte näissä tilanteissa? (Kylväjältä, paikallisilta)

6) Millaisia haasteita lähetystyöllä Bangladeshissa on tulevaisuudessa?

- Mihin tulevaisuudessa kannattaisi panostaa/keskittyä?

7) Kerro niistä hetkistä, kun näit työn tuloksia.

- Kerro hetkistä jolloin tunsit, että kannatti tai ei kannattanut lähteä lähetystyöhön Bangladeshiin?
- Onko jotain, mikä olisi voinut edistää onnistumisia tai tuoda niitä lisää?

8) Kerro lasten ja nuorten parissa tehtävästä työstä Bangladeshissa.

9) Jotain, mitä haluat vielä itse kertoa?